Ч. 132. Львів, четвер 3. серпня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 1500 М
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 100 марок, Чехословаччині 30 корон ч., Болгарії 60 левів, Румунії 50 лей, Австрії 3000 корон. Зміна адреси 100 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 100 М., в „Надісланім“, в „Оповістках“ і некрольоги 200 М. Між новинками і в редакційній части 300 М., на першій стороні 400 М. За дрібні оголошення 30 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорожче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 60 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Символ жидівської державности.

Небавом мине 25 літ від хвилі, як перший сіоністичний конгрес святочно проголосив мету сіоністичної організації. „Сіонізм зміряє до утворення для жидівського народу правно-публичного, забезпеченого осідку в Палестині“. Ось коротко зясований ідейний клич і спрецизована дефініц'я жидівського народу.

На протязі війни для реалізації цього клича здобули собі сіоністи наймогутнійшого союзника. В р. 1917 Бальфур іменем Англії зложив декларацію, заповівши створення в Палестині „національного осідку“ для Жидів під протекторатом Великої Британії. У висліді побідної для антанти війни прийшла на чергу й реалізація англійської декларації. Англія, котра по цілім світі робила пошуканку за союзниками, не завелася на сіоністах. Жидівські банкирі не скупилися з потрібним кредитом, а жидівський легіон боровся під союзницькими прапорами на дарданельському відтинку.

Справу Палестини і англійського мандату засадничо вирішено в мирових договорах. Жидівський нарід одержав свою державність, а властиво символ власної державности. Одначе від засадничої постанови до фефінітивної полагоди справи мандату проминуло досить багато часу, зявилися найріжнорідніші перепони. Інтереси Англії, яка поруч ідейних змагань Жидів, мала на оці і свої пляни, а саме, щоби через Палестину тіснійше звязати Єгипет з Індіями, — перехрещувалися з інтересами инших союзників. Перш усього в палестинській справі є заінтересовані Зединені Держави. Палестина є окружена на півночі й на сході багатими нафтовими джерелами, а це зовсім не є байдужне для американського капіталу. В справі палестинського мандату не було теж однодушности між Японією і Францією, як і що до справ близького Сходу взагалі. Опісля зявився протест Ватикану в справі охорони святих місць і проти протеговання Жидів. Цей протест підперла Італія, Вкінці палестинські туземці-Араби, що становлять величезну більшість населення краю, почали активно виступати проти жидівської кольонізації і упривілеєння жидівської меншости.

Всі ці перепони повелося Англії усунути. Дипльоматичними заходами у Вашінгтоні та впливом жидівських фінансістів в Америці приєднано Зединені Держави. Францію заспокоєно мандатом над Сирією, а Італії обіцяно місце в комісії, якої завданням оберігати святі місця в Палестині. Протест Арабів зігноровано, і 24. липня Рада Ліги Народів на своїй сесії в Льондоні затвердила одночасно англійський мандат на Палестину і французький мандат на Сирію.

З цим днем починається нова доба в історії жидівського народу. Сповнилися мрії дідів і прадідів, сповнилося горяче бажання сучасного жидівського покоління. З цим кінчається жидівська беззахистність і бездомність. Одинацяти міліоновий жидівський нарід, нація старої культури, але повна життєвих сил, енергії, підприємчивости, племя тугого інтелєкту, безмежної пристрасної посвяти та безмірних матеріяльних засобів — здобуло собі своє національне прибіжище. Ось так на наших очах розпорошені по цілому світі Жиди вертають до своєї батьківщини.

Поворот до дому прадідів своїх не є легкий, а ще тяжчим є життя в майже пустинній країні. Палестина є невеличкою країною. Обнимає собою двацятьсім тисяч квадр. кільометрів а з того лиш десять тисяч займає урожайна земля. Решту країни займають недоступні гори, мертва йорданська долина та випалений сонцем степ, придатний тільки через чотири місяці на випас худоби.

Населення Палестини виносило перед війною всього 600 тисяч голов, а в тім не більше сім відсотків Жидів. Число жидівського населення тепер значно збільшилося через приплив кольоністів. Є це по більшій части інтелігентний елємент, головно студентська молодь обох полів, що в безмежній посвяті для великої ідеї прямує до Палестини з усіх кінців світа, аби віддатися найчорнійшій, найтяжчій праці. Вона то осушує багна, промощує нові шляхи, будує загороди, томиться в непривичній полудневій жарі. А одночасно мусить бути готовою із зброєю в руках відперти напад ворожих Жидам Арабів. В поті і крови будують Жиди свою державу.

Управа Палестиною поділена між два чинники. На основі виробленої Англією конституції виконуюча влада спочиватиме в англійських руках, а законодатна в руках Ради 25-тих. З того числа 12 членів Ради буде виборних, а 13 іменованих Найвищим комісарем. Зовсім зрозуміло, що іменовані на основі порозуміння між Англією і сіоністами будуть Жиди. Справи закордонної політики і краєвої оборони не належать до компетенції Ради. Таким чином арабська більшість буде позбавлена якогонебудь впливу на управу краю. Без сумніву, це велика кривда для хліборобського арабського населення, але одночасно не меншою кривдою булоб, колиб такий культурний нарід, як Жиди, не здобув національного пристановища і не міг вернути до своєї батьківщини. Колиж зважити, що Жиди своєю працею і капіталами повернуть пустиню в урожайну країну, коли вони внесуть там всі культурні здобутки, то тим зрівноважать вони кривду Арабів.

Поки-що Палестина є тільки символом жидівської державности. Багато літ мине, заки вона стане справжньою державою. Одначе й тим способом не розвяжеться в усій ширині жидівської квестії. В найкращому випадку Палестина зможе помістити три до чотири міліони населення. Решта буде дальше розсіяна по цілому світі, але їхня національна гордість буде осяяна ореолом державного народу.

По той бік добра і зла.

II. Видавничий і книжковий рух

Видавничий і книжковий рух був згори передбачений і зрегульований (радше спаралїжований) партійною програмою й законодавством. Ad hoc спрепаровано теорію „буржуазної“ науки, буржуазної белетристики, буржуазно ідеольогії і куркулячої психольогії. Видано наказ відгородити робочі маси від буржуазної отруї. Наперед силою обставин перестали появлятися всі „буржуазні“ часописи, навіть соціял демократичні, здавна опозиційні щоденники. Вся преса стала офіціяльною, комуністичною. Якийсь час толеровано ще органи Укр. ком. партії і анархо-махновців, але і їм швидко прийшов каюк. Держава не визнає свободи преси й не терпить конкуренції. Тоді почалося на велику скалю оброблювання публичної опінії в дусі комунізму.

Засновано було центральну установу „Всеросійське Державне Видавництво“ в Москві, а по автономних республіках національні видавництва, що мали відати справами друку. На папері проведено сувору централізацію. Весь видавничий рух загнуздано як слід, замкнено опозиційну пельку контрреволюції, а натомісць отворено урядові кляпи.

„Всеукраїнське Державне Видавництво“ розпорядком Центрального Виконного Комітету України засновано в червні 1920 р. у Харкові зі штатом до 800 людей і з такими головними відділами: адміністраційним, редакційно-видавничим і розповсюдження. Видано було просторі інструкції для кожного відділу й кинуто в першу чергу кличі: націоналізація книжок, реєстрація, організація. Пайдократична система державности і тут як найкраще вийшла на яв. Все роблено без пляну, недосвідченими руками. При націоналізації книжок (бібліотек) багато цінних видань пропадало, а потім попадало на базар, облік ніколи не був закінчений, лиш організація вдалася гарно, збільшаючи без кінця число урядників. Фреквенція в прилюдних книгозбрірнях занепала, відколи дітям відчинено доступ до них.

До Всевидату напхалося багато таких урядовців, що з літературою ніколи не мали ніщо спільного: бувші купці — „шмайгелеси“, фризіери, шевці й кравці. Відразу чисельну перевагу мали Жиди і вони з усіх видавництв зробили крамниці. Даремний проїзд вагонами Всеукр. видату ще й тепер використовують для звичайної спекуляції.

З усіх відділів найкраще поставлений відділ преси й пропаганди. По всій Україні розведено горячкову агітацію в формі окремих кампаній, що виринали на чергу дня; поширення комуністичних доктрин, кампанія проти білогвардейщини, петлюрівщини, бандитизму і повстанців, проти Махна, проти польського наїзду, проти релігії, холєри і вкінці голоду. Ред.-вид. відділ видавав одну за другою брошури й книжки на біжучі теми, афіші російською й українською мовою в величезнім нераз числі примірників, а Відділ розповсюдження розпихав це все на провінцію, робітникам на завивання пайків, а селянам до махорки на сигарки й трубки. Намножилося багато газет так, що трохи не в кождім повітовім місточку виходила якась „правда“, „знамя“, „більшовик“, „комуніст“ та ин., в губерніяльних містах „Вісти“ й „Комуністи“. Більшість газет була російська, в Домбасі всі до одної, співробітники переважно Жиди, зміст загально-російський, тон дуже войовничий, а успіх — нужденний.

Громадянство знає вартість урядових газет і не вірить їм ані трохи, знає ціну казьонного оптимізму й подає з уст до уст переборщені чутки про всякі страхіття. В газетах агітують проти церкви, релігії, духовенства, а релігійність аж тепер на правду починає зростати, духовенство має більші доходи як перед війною, працює щиро для народу й підносить свій авторітет. Святочні обходи й процесії стягають величезні маси народу, що навіть у столиці на головних вулицях загачують усякий рух. Нема що згадувати, що холєра, тиф і голод ані трохи не бояться друкованого паперу і дальше косять сотки тисяч жертв.

Мистецтво виявляється головно афішами в стилю хляпанини. Виконують їх що правда давні буржуазні художники (від слова „Худо“) і грубим пензлем, але їх робота вважається пролєтарською і ціле мистецтво пролєтарським.

В останні часи притихла агітація й пропаганда. Бити нема кого, бо все побите і на всіх фронтах блискуча перемога, на кордонах

релятивний спокій, внутрішні болячки, повстання, холера, зліквідовані (на папері). Настає фаза мирного радянського будівництва „в серйоз і надовго“, як казав Ленін. Минулася система безплатности. Тепер усе за гроші і газети й книжки враз з ідеями, що там є в середині.

Всевидати кинулися було на шлях видавання поважнійших книжок, але проклята контрреволюція перепаскудила стежку; меншевики чи есери намовили робітників, щоби ті не працювали за пів дурно. Наслідком того папір і взагалі кошти видання зросли безмірно: аркуш друку в 10.000 примірниках коштує до міліярда рублів. А дорога книжка зовсім не має збуту. Тай грошей нема. Базарники відомі драбуги, не питають, що державні друкарні всі сили напружують, аби настарчити рублів, — вони раз-у-раз підносять ціни, і звели вже гроші до вартости ганчірок. Ціла валюта, забезпечена лише тим папером, на якім надрукована. Та й тих безвартних рублів бракує, щоби оплатити сильно скорочений стяг урядовців.

Всевидати не мають тепер змоги видати закуплені вже рукописи та обмежують свою діяльність поширюванням виданих раніше книжок і московських газет. Київський Краєвий Видат випустив серію українських клясиків і збірник памяти Шевченка. Инші філії видали кілька революційних альманахів і маловартних збірничків поезій та новельок і це весь доробок українського пролетарського письменства за чотири роки революції.

В Київі скликано було вчену комісію (ще 1920 р.), до якої належав м. и. С. Єфремов для видання повного збірника творів Івана Франка. Комісія списала твори, склала буджет і на тім скінчилося. В Харкові видано „Кобзаря“ Шевченка, але обкроєний, самі лише твори соціяльно-політичного змісту, бо редактори переконалися, що в „Кобзарі“ є місця з явно куркулячим світоглядом і що „Кобзаря“ не можна передавати читачам у „сирім“ виді. Так само й не всі його вірші можна деклямувати на концертах, хоч його культ признаний державним. Святкування памяти І. Франка також державне, але борони Боже заспівати прилюдно його найславнійший гимн „Не пора“*),

або прочитати на зборах „Що таке поступ?“

В останніх часах була чутка, що „Наркомос“ закупив твори Олеся й признав державну субсидію його рідні, але сам поет сидить далі на чужині. Мабуть не бажає собі долі поета Чупринки й не їде на Україну.

Підручників шкільних видано на Україні дуже мало: буквар для неграмотних. Куріоз вийшов із „географією України“ Сумцових. Харківський Всеукрвидат передрукував цю книжку, складену в українськім дусі, але зняв із себе всяку відповідальність за її зміст.

З Берліна приїздив у 1921 р. відпоручник видавн. фірми Я. Оренштайна з офертою на кілька вагонів українських книжок, але переговори скінчилися марно невдачно, бо книжок тих і досі не видно в книгарськім руху. Пан А. Крушельницький хотів у квітні 1922 р. перепачкувати на Рад. Україну свої українські читанки через Нар. Ком. Освіти, але чи вдалося, не знаю, бо дух його видань „мало“ комуністичний. Галицькі книжки, нпр. „Історія української літ.“ Возняка доходять на Вел. Україну спорадично. З Америки перевезено дещо примірників „Історії Культури“ (переклад з німецького).

Один учений, він же мітінговий агітатор і заприсяжений знавець антирелігійної пропаганди, приготовляє тепер „Іст. українського письменства“ з марксівського „штандпункту“ і в певнім „масштабі“, але коли вона вийде, — Троцький знає. Може обідиться.

Инші вчені, але не так червоні, пишуть також, але їх рукописи ждуть слушного часу. Поки що треба числитися з фактом на-пів української републики і цілком неукраїнської мізерії.

Одно є відрадне явище, що селянські часописи по всій Україні перестали виходити (за браком передплатників), а інтелігентські на ладан дишуть і як би хотіли, за раз би могли вмерти. Тим краще: менше баламутства буде ширитися... Може цей факт уразумить дещо наслідників „Вперед“...

Тарас Франко.

*) Є революційна перерібка якогось колтуна „Не пора... грубих трутнів на плечах носить“.

Платіть партійний податок!!! Посилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринок 10, вкл. кн. ч. 5.000. Жертводавці повище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Велика Україна.

Нова хвиля повстань.

„Новое Время“ на основі слів данського підданого Ляссена, котрий на днях прибув з Єлисавет городу, доносить:

„На В. Україні поширився незвичайно український рух. Повстало багато партизантських відділів. Зимою вони складалися з 4—5 осіб, потім з 20—30 осіб, рішених на все. У партизан все в порядку: коні і омундурування. Їх підтримують селяне. Найбільше популярні начальники відділів; Хмара, Залізняк, Гризлів і багато инших“.

Віддають пароплави.

Як доносять з Київа, українська економічна рада рішила віддати бувшим власникам малі річні пароплави.

Вісти з Одеси.

Люде, що на днях прибули з Одеси до Константинополя розказують, що життя в тім місті, яке віджило було з приходом НЕП а, тепер знов завмирає. Відкриті магазини не видержали 2-міліярдового податку і майже всі закрились. Закрилася також і каварня Фанконі. Каварня Робіна відкрита. Вона прибрана пальмами і лавровими деревами, на столиках цвіти, електричні лямпки з шовковими абажурами і т. и. Вечерами відбуваються симфонічні концерти. В каварні йде широка торговля вином, горівкою, лікерами, шампанами.

Одеська публика приоділась. Дами не ходять, як в минулім році, в деревляних сандалах і без панчіх. Мущини убрані в сурдути і спортові сорочки.

Положення робітників значно погіршилося, бо їм виплачують давну платню й то з великими трудностями. В липні виплачено їм платню за квітень.

Смертність з голоду постійно збільшується. З початком липня кождого дня збирали на вулицях по 250—300 трупів. Тількиж було і випадків холери. Заведено обовязкове щіплення від холери. Без посвідки щіплення не виплачують платні, не дають води ні білетів їзди залізницями і т. и. Холера косить більш усього багато жертв серед червоної армії. Водопроводи, як давнійше, не фукціонують. (Рпр.)

З польських справ.

Нарешті.

Дня 31. липня підписав Пілсудскі номінацію нового польського кабінету з проф. Новаком на чолі. Склад нього кабінету такий:

Президент і міністер освіти та віроісповідань — проф. Гнат Новак; внутрішні справи — інж. Антін Каменьскі; закордонні справи — інж. Гаврил Нарутович; військові справи — генерал Казімерж Сосновскі; фінанси — Зигмунт Ястршембскі; справедливість — проф. Вацлав Маковскі; управитель міністерства хліборобства і державних домен — д-р Юзеф Рачиньскі; управитель міністерства промислу і торговлі державний підсекретар — д-р Генрик Штрасбургер; залізниці — інж. Людвік Загурни-Мариновскі; управитель міністерства почт і телеграфів Ян Мощиньскі, управитель міністерства публичних робіт — держ. підсекретар Мечислав Щесени Рибчиньскі; управитель міністерства праці і суспільної опіки — Людвік Даровскі; міністер здоровля — д-р Вітольд Ходзько.

„Як у себе дома“.

Представникам жидівського клюбу Грінбавмови і Гіршгорнови заявив новий польський премієр Новак, що він „стоїть на становищі толеранції, не розріжняє горожан після національности і віроісповідання і хотів би, щоби кождий горожанин почував себе в Польщі, як у себе дома“...

„Новий премієр“.

Під таким заголовком поміщує „Слово Польске“ характеристику нового польського премієра, з якої довідуємося, що:

Д-р Юліян Гнат Новак є з покликання ветеринарем і професором цього предмету на краківському університеті. Політично належав він постійно до групи краківських консерватистів — їм він завдячує усе — катедру, мандат до міської ради, участь в хліборобському товаристві, комісарият Кракова а тепер президентуру кабінету“.

„Пан Новак нікому ніколи води не закаламутить; ніколи він не мав власної думки, власної фізіономії, завсіди зумів бути знаряддям своїх опікунів, і що цікавіше — таким знаряддям, якого противники не боятся“.

„Заможний, привітний, заєдно усміхнений, служить своїм автомобілем, не грізний для нікого мудрістю, індивідуальністю ані спритом — не мав ані ворогів, ані приятелів. Ніхто — а найменше хіба він сам — не припускав, щоби він міг бути хочби кандидатом на премієра.

Не маючи власної думки, програми, індивідуальности — буде він у військовій закордонній політиці пасивним знаряддям поручень Пілсудского, а у внутрішній політиці — Вітоса“...

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов. Тов-а Кредитового „Віра“ в Раві Руській.

Українці в Бразилії

Збори в Іраті.

Український тижневик „Праця“, що виходить в Прудентополіс, в 24. числі пише:

Дня 4. червня відвідав нашу громаду в Іраті (місті) делегат Уряду проф. П. Карманський і представив вібраним в Робітничім Товаристві положення в Рідному Краю, заохочуючи їх до підписування позички Нац. Оборони. Завязався в тій цили комітет.

Слідуючого дня (5. VI.) делегат в товаристві п. Козакевича і других Українців з міста поїхав на кольонію Іраті. Його проводило кількох їздців з українськими і португальськими прапорами і з великою таблицею, на якій було виписано: „Рідний край пропадає — жде порятунку від Бразилії — Черга на вас!“

В половині дороги зустріли його їздці з оселі і серед вистрілів рухнули в дальшу дорогу. Ціла оселя мала святочний вигляд і нарід поспішав громадно під школу, де мали відбутися збори. Коли похід наблизився до школи, вся площа була вкрита людьми. Серед вистрілів фоєгів зустріла приїзшого громада, кількасот народу переважно Українців.

В тріюмфальній брамі, перед домом, який пишався зеленю і прапорами, зустрів делегата сердечною промовою місцевий учитель п. Василевський-Луценко, підносячи оклики в честь самостійної України. П. Карманський відповів широю подякою. Зараз же почалися збори під шкільним домом, бо досить простора саля „Тов. ім. Т. Шевченка“ не могла помістити вібраних.

Збори почалися о 12. год. і продовжувалися поза 3. год. сполудня. Після реферату п. Карманського, виголосив промову п. Луценко і один з місцевих Українців, загріваючи присутних до підписування позички.

Ще раз забрав слово делегат Уряду і представив статут для будучої Галицької Республики і користи з істновання цеї держави. А врешті представив коротко плян будучої української організації в Бразилії. Відспівано національні гимни і зараз же вибрано комітет для позички і делегата на майбутний зїзд в Дорізоні. Відтак почалася підписка на позичку яка принесла добрі успіхи.

Було вже по 3-ій год., та все таки люде нерадо розходилися оі дати, кождий хотів балакати з. п. Карманським.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

Совітська Росія.

Наради совітських дипльоматів.

„Рижский Курєр“ подає, що в Москві відбувся цілий ряд нарад совітських дипльоматів, скликаних для обговорення положення, яке повстало наслідком провалу гагської конференції.

Одночасно, як пише „Р. К.“, большевики приготовляють нові економічні умови з Німеччиною.

Радек проти Фінляндії, Естонії, Латвії і Польщі.

В „Правді“ виступає Радек з різкою статею, в якій пише, що „послушні раби союзників — Фінляндія, Естонія, Латвія і Польща відповідають за розвал Гаги, бо вони не мали відваги виступити проти безсоромної гри великих визискувачів

Троцький покинув Росію.

Рижські часописи пишуть, що через Ригу поїхав до Берліна Троцький враз з Цурюпою.

Большевики в обороні Туреччини.

Совітський уряд вислав до урядів Англії, Франції та Італії ноти, підписані Караханом, в яких протестує проти бльокади Туреччини і бомбардації Самсуна. (Рпр.)

Совітські міліярди.

Рижські часописи подають, що буджет сов. Росії на місяці липень, серпень і вересень виносить 360,020000,000,000 сов. рублів доходів і 760,449,669,822,000 сов. рублів розходів.

Москва і Чита.

З Владивостоку доносять, що в останніх часах поміж республи-

кою Далекого Сходу і Московою кордони цілковито счезли. До Чити прибуло багато совітських урядовців, котрі заповнили всі установи республики Далекого Сходу.

Боротьба з образами.

Як відомо, большевики видали наказ усунути з домів образи святих. Проти цього наказу виступили селяне в Кокезі, б. Красноярська, наслідком чого арештовано 24 осіб.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, Ринок 10.

За Константинопіль.

Англійська інтервенція.

Англійський шарш д'афер в Атенах інтернював в грецькім уряді в справі Константинополя.

Грецька проклямація.

Аг. Аваса доносить, що Греки видали в Смирні проклямацію, де проголошено автономію для окупованої Грецією области. Проклямація накликує, м. и., населення до утворення місцевих рад і до організації цивільної ґвардії для забезпечення порядку в нутрі краю. Підчас того армія буде охороняти край перед зовнішним ворогом. Проклямація не передбачує виборів до парляменту.

Союзники не можуть толерувати нової війни.

„Дейли Кронікль" обговорюючи акцію грецької армії пише: Часто звертали ми вже увагу, що союзні держави, не можуть запобічи непорозумінням на Сході в инший спосіб як дорогою енергічних заряджень, що мали би на ціли привернення мирових відносин між Грецією і Туреччиною. Теперішня кріза, є наслідком бездільности союзників. Не можемо толерувати нової війни. Супроти цего треба, щоби союзники видали як найбільш строгі зарядження і в той спосіб привернули втрачену рівновагу, від якої залежить удержання мирного стану.

„Тан" проти грецької акції на Сході.

В передовиці, присвяченій справі близького Сходу, пише „Тан": Коли король Константин не хоче зречися Малої Азії зі страху перед втратою корони, то все таки повинні найтися круги, що силою приневолять до вшанования закона. Англійський уряд міг би одним словом закінчити аферу в Малій Азії. Грецька армія, що находиться в Смирні, на підставі мандату наділеного їй через союзників, має апровізаційну базу в Греції і могла би бути, на зарядження Англії, відтятою від цеї бази.

Греція і мала антанта.

„Тагеспост" доносить з Бельграду: Югославянський посол Балугчіц, перебуваючи в Білгороді, заявив в інтервю з денникарами, що приняття Греції до малої антанти є так довго неможливе, доки Греція находиться у воєннім положенню. Коли настануть нормальні відносини і справа малої Азії буде управильнена, тоді буде можна розглянути справу приняття Греції до малої антанти.

Англійсько французьке порозуміння в справі Константинополя.

Аг. Райтера довідується з півурядового жерела, що між Англією і Францією істнує порозуміння в справі становища яке треба зайняти, на випадок акції аліянтів для оборони невтральности Константинополя. Це порозуміння осягнено після дипльоматичного обговорення актуальних справ. На Давнінг Стріт думають, що мілітарна акція Греків проти Константинополя, являється неправдоподібною. Питання усунення турецько грецьких непорозумінь буде предметом важливих конференцій між Ль. Йд Джорджом і Поанкаре в Льондоні.

Конгрес українського студентства Західних земель України та еміграції

II. Резолюції пресової підкомісії.

1. Конгрес доручає ЦЕСУС-ови видавати свій офіціяльний орган, який має розглядати тільки питання студентсько-станові, зберігаючи аполітичний характер.

Примітка: Рівночасно висказується побажання, щоб поодинокі ідельогічні та фахові групи українського студентства приступили до видавання власних органів.

2. Конгрес доручає заложити при ЦЕСУС-і власне студентське видавництво.

Примітка: В першу чергу видати брошуру інформаційного характеру про українське студентство, як на українській мові, так і на одній із чужих мов.

3. Заложити при пресовій референтурі ЦЕСУС-а архив для збирання всіх україн. і чужих студентських видавництв та комплетів усеї української преси, в першій мірі матеріялів до історії українського студентства.

4. Виготовити альманах конгресу українського студентства.

Примітка: Справу улаштовання, фінансовання та зорганізовання преси і видавництва доручається видавничій комісії ЦЕСУС-а.

5. Конгрес взиває українське студентство віддатися занедбаному в нас студіюванню журналістики.

III. Резолюції по жіночому питанню:

1. Конгрес, беручи під увагу невідрадне положення нашого жіноцтва, стверджує, що причиною цього є: а) сучасний суспільний лад, б) виховування жіночої молоді та погляд громадянства на жінку.

до а: Конгрес обстоює повну рівноправність жінки на всіх полях культурного, політичного та економічного життя, а саме через 1) допущення жінки до всіх областей науки та мистецтва, 2) активне і пасивне виборче право до всіх майбутних виборних установ, 3) допущення жінок на рівні з чоловіками до всіх державних урядів, 4) допущення до всіх політичних партій, 5) однакова платня за однакову працю для чоловіка та жінки, 6) рівна мораль для чоловіка та жінки,

до б): Конгрес домагається від громадянства, а в першій мірі від жіночих організацій та управ шкіл звертати більшу увагу на шкільне та домашне виховання жіночої молоді і виховувати її не на пасивні істоти без власної думки та волі, а на свідомих членів громадянства бо тільки тоді жінка зможе усунути закорінені в суспільстві погляди що до її нижчої вартости в суспільному життю.

2. Конгрес висловлює думку, що творення осібних жіночих секцій при загально-студентських організаціях являється недоцільним; жінки-студентки є рівноправними членами в студентському суспільстві. — Рівночасно конгрес заявляється за тим, щоб жінки-студентки входили до жіночих організацій або творили організації „молодого жіноцтва".

IV. Резолюції по тілесному вихованню:

1. Конгрес виходячи із становища, що раціональний, фізичний та культурний розвиток дитини залежить головно від домашнього виховання в перших літах її життя, звертається до української суспільности, в першу чергу до жіноцтва, — з закликом занятися справою занедбаного виховання українських дітей від 3 до 6 літ при помочі „дитячих садків і захистів" та опісля в народніх школах підготовуванням відповідних інструкторів та виданням фахової літератури.

2. Конгрес визнає пластовий рух (скавтінг) заслугуючим як на найпильнійшу увагу і студіювання з боку українського юнацтва, а з окрема студентства, і домагається як найбільшої піддержки з боку акад. молоді, перебуваючої як в краю, так і за кордоном в порозумінню з пластовою верховною радою у Львові.

3. Конгрес домагається заведення в усіх українських народніх, середніх і вищих школах обовязкового фізичного виховання по зразку пластових (скавтових) спортових та руханкових товариств.

4 Конгрес взиває усю українську акад. молодь попри свою умсву працю віддатися фізичним вправам і праці в спортових, руханкових товариствах та дати почин до основування подібних організацій по селах та містах усеї України.

5. Конгрес передовсім ставить домагання до української молоді в Празі, щоб вона, маючи вповні забезпечення прожиття та можність користати з спортових та руханкових установ чеських вищих шкіл:

а) посвятити без ріжниці факультетів як найбільше вільного часу поза своєю фаховою працею теоретичній та практичній науці фізичного виховання;

б) постаралася вишколити вчителів, інструкторів та пропаґандистів фізичного виховання, які поширили би спорт та руханку в рідному краю та приноровивши здобуте в тім напрямі за кордоном знання до домашніх обставин.

6. Конгрес взиває українську суспільність піддержати українську молодь в Празі по пластовим (скавтовим) спортовим та иншим руханковим організаціям.

7. Конгрес вважає, що основною передумовою для розвитку фізичного виховання серед українського студентства є поставлення його в нормальні гігієнічні і матеріяльні умови.

8. Конгрес підкреслює необхідність негайного виведення українського студентства з антисанітарних і шкідливих для здоровля умов таборового життя.

РІЖНІ ВІСТИ.

Грей про фінансове положення Европи.

Лідер англійських лібералів льорд Грей, обговорюючи в Нюкестл заграничну політику Англії заявив: Англія має супроти Америки великі грошеві зообовязання. Коли не можемо їх тепер покрити, то треба повідомити про це Америку. Коли однак Англія є всилі заплатити, то вказане є, перевести це як найскорійше. Дальшою справою, є справа італійських, французьких і бельгійських до гів згля дом Англії. Як примір подаю довги французькі як найбільші. Колиб жадати, щоби Франція сейчас їх заплатила, тоді Англія одержалаб відповідь, що Франція цего зробити не може, тому що Німці не платять своїх зобовязань. Колиб ми спробували говорив Грей — зобовязати Францію до заплачення, тоді викликалиб ще зі сторони Франції пресію на Німеччину, котра оголосилаб знова банкротство. Тоді булаб Англія свідком фінансової катастрофи і критичної ситуації для Европи, яка найшласи би в ще гіршому положенню чим тепер.

Льондонська конференція не відбудеться перед загалгодженням кризи в Італії.

„Пті Парізієн" доносить з Риму: Льойд Джордж повідомив 30. с. м. італійський уряд, що намірена в Льондоні конференція, не відбудеться перед залагодженням італійської кабінетної кризи.

Перед стрічою двох премієрів.

В півурядових англійських кругах зачувати, що реченець виїзду Поанкаре до Льондону ще не установлений і залежить від розвязки італійської кризи.

Є поголоски, що стріча обох премієрів відбудеться правдоподібно в половині, або з кінцем серпня.

За допущення Німеччини до Союзу Народів.

ВБК. доносить з Льондону, що парляментарна комісія Унії Союзу Народів рішила голосувати за допущенням Німеччини до Союзу Народів.

Повстання в Ірляндії.

Ірляндські повстанці є ще все в посіданню міста Тіпперери. Спалено казарми і позривано всі мости. Зірвано також всі телеграфічні і телефонічні получення.

Факта знов премєром?

Аг. Аваса доносить з Риму: Тому, що соціялісти відмовилися від співпраці з фашистами — згля дно з правицею, — зрікся Орляндо місії утворення кабінету. Супроти цего візвав король до себе на конференцію Де Ніколю, котрий переговорював відтак з Фактою. Цей останній одержить правдоподібно предложення, скласти каб нет.

Аг. Стефані доносить, що король приняв Факту на довшій авдієнції.

Неспокої у Виленщині.

Польські часописи доносять, що литовські відділи почали знов нападати на села в т. зв. невтральній полосі. При тій нагоді приходить часто до сутичок з польськими відділами. Дня 24. липня — як пише „Курер Львовскі" — литовський відділ в силі 100 людей з машиновими крісами напав на село Аліщуні в невтральній полосі. В Аліщунях находилася команда міліції невтральної полоси. Міліція ставила опір. Боротьба тривала пів години. Литовський відділ відступив до м. Ширвіни. Число ранених і убитих невідоме.

Зєдинені Держави визнали Литву, Естонію і Латвію de facto.

До варшавських політичних кол наспіла звістка, що Зєдинені Держави визнали Литву, Естонію і Латвію не de iure, а de facto. Таке визнання de facto — як твердить польська преса, — не обовязує Зєдинені Держави до признання границь цих держав.

Визнання Фінляндії Югославією.

З Гельсінґфорсу доносять: Югославія визнала Фінляндію de iure.

Перед льондонською конференцією.

Авас доносить з Льондону: Амбасадор де Ст. Олєр заявив Бальфурови, що Поанкаре бажає стрінутися як найскорійше з Л. Джорджом, а в кождому разі перед 15. серпня. Амбасадор надмнив, що Поанкаре хотів би, щоби в льондонській конференції взяли також участь представники Бельгії і Італії.

Німеччина і Союз Народів.

„Крайццайтунг", обговорюючи справу приняття Німеччини до Союзу Народів, пише: Заки Німеччина рішиться взяти участь в Союзі

Народів, мусить бути зірвана тісна звязь між Союзом і версайським договором. Союз Народів мусить перемінитися в організацію, де будуть рішати не тільки побідні держави.

Нові заворушення в Індіях.

Польрац. доносить з Бордо: В англ. Індіях вибухнули нові заворушення. В місті Дібрі здемолювано і ограблено будинок державної поліції і кілька инших державних будинків і складів. В сутичці між грабуючими і поліцією вбито 13 осіб. Зрабовано 1000 ф. стерлінгів.

ТЕЛЄГРАМИ.

7. серпня стріча Поанкаре з Льойд Джорджем.

Льондон. (ПАТ.) Л. Джордж переслав Поанкаре відповідь на останню його ноту у справі льондонської стрічі. Англійський премієр, бажаючи приспішити день стрічі, предкладає день 7. ц. м., з цим, щоби тему нарад обмежити лише до справи відшкодовань. Запевнюють, що Італію й Бельгію запроситься вислати своїх представників на льондонську конференцію.

Льондон (ПАТ). В міродатних кругах заявляють, що питання Сходу і Танжиру не буде тепер темою нарад. Зате під наради льондонської конференції війдуть справи репараційні і міжкоаліційних довгів.

Війна за Царгород.

Царгород. (ПАТ.) Авас. Ген. Тавснсгед виїхав з Ангори до Льондону. На його думку, мир осягнулося би безпроволочно, колиб Греки забрали свої війська з М. Азії. Колиб одначе ці змагання до заключення мира завели, положення може статися грізним.

Віденъ (ПАТ.) „Н. фр. Пр." з Берліна: Сили англійських військ у Царгороді виносять 5 тис. люда, французьких 6 тис., італійських 2 тис. Від якогось часу перегруповується в Тракії 4 грецькі дивізії. На лінії Чатальджі є три сильні французькі відділи й оден італійський.

Віденъ (ПАТ.) „Н. Вр. Тгт." з Парижа 31. VII. По донесенням „Тамп" грецькі і турецькі відділи звели бій біля Царгорода. Греки мусіли уступити на невтральну стрефу. Вістка про похід Греків занепокоїла дуже населення. Воно кидає Европу й переноситься на азійську сторону. Французькі часописи вказують на це, що питання чи на Балкані має вибухнути нова завернуха, залежить від Англії. Зачувати, начеб Л. Джордж хотів відложити стрічу з Поанкаре, аж Греки будуть готові до походу на Царгород.

Мальта (ПАТ.) Авас. Ескадра кружляків під командою контрадмірала Тіпігіт, що стоїть біля Сардинії, по злуці з другою ескадрою, яка везе полк англійських військ стаціонованих на Мальті, вирушила в напрямі на Царгород.

Мальта (ПАТ.) Райтер. Останній англійський полк на Мальті одержав приказ приготовитися до вимаршу.

Царгород (ПАТ.) Наслідком інтервенції у міжсоюзних властей, Висока Порта одержала формальне запевнення невтральности окупованих областей.

Успіхи Енвера Паші.

Москва (ПАТ.) З Баку доносять про успіхи Енвера Паші над Каспійським морем. Він зайняв пристань Александровск на схід від Уральска.

Бої в Ірляндії.

Льондон (ПАТ.) Півд. ірляндські правительственні війська заняли Тіперери.

Представники Бельгії на льондонську конференцію.

Брукселя (ПАТ.) Авас. Бельгію заступатимуть на льондонській конференції Теніс і Жаспар. Вони, мабуть, у пятницю виїдуть до Льондону.

Австралія навязує зносини з Німеччиною.

Льондон (ПАТ.) Райтер з Мельбурна: Австралія з сьогоднішнім днем навязує урядові зносини з Німеччиною.

Димісія през. Китаю.

Пекін. (ПАТ.) Авас. През. Китаю д-р Єн подався до димісії.

Дописи з краю.

Молодинчэ пов. Бібрка.

Бандитизм. — Кампанія проти „Дністра".

У бобрецькому повіті бандитизм так розгулявся, що путящій людині по заході сонця поза обістя вийти небезпечно. Ба вже у білу днину на гладкій дорозі людий рабують, а державної поліції як би і не було, в неї є краща і безпечнійша робота, чим заходити собі з бандитами. Недавно поліціянт з Бортник, пан Пйонтек прицупив нашого дяка і „Дністрового" агента, 65 літн. старика Василя Легкого на гарячому вчинкови, як асекурував в „Дністрі" селянські загороди. В очах Пйонтка це був злочин не аби який і він спровадив старика на поліційну станицю в Бортниках.

— Пропав єси, рабе Божий Василіє! — думав про себе наш дяк і бренними устами шептав молитву „о сохраненіє од напасти вражія". Якеж було здивування старого, коли комендант Боричак, провіривши що у його є легітимація заключувати обезпечення, не тільки не посадив його в тюрму, але ще й перепросив і одпустив з миром.

— От культурний чоловяга цей комендант, — думав Легкий, вертаючи у хату.

Так було 17. липня 1922 р., а в десять днів пізніще заходить у Василевий двір поліціянт Пйонтек й заповідає хатну ревізію.

— Ревізія, то і ревізія, це не першина. — каже Василь.

Пан Пйонтек, не вилігитимувавшися, забрався до роботи. Перевернув цілу хату горі корінем. А що неграмотний був, то брав всьо що під руки попало і до мішка вкладав. Тудою пішли поліси асекураційні і ділова переписка і псалтир і Бог зна що. На вполсід перевів ще особисту ревізію у домашних і з мішком повним усякого паперового добра потаскався на станицю до Бортник.

Слідуючої днини доставив Пйонтек на станицю і старого дяка. Комендант Боричак привитав старого вже не так як попередно а криком і лайкою, що він неправно асекурує людське майно в „Дністрі", бо у цілій Польщі є лише одна асекурація польська і державна, а всі инші асекурації то „фуч". А що „Дністер" піде з вітром, то це вже його, пана Боричакова голова в тім. А дальше криком і лайкою намагався Легкого переконати що східна Галичина це малопольська земля, а як він — себто Василь Легкий - не вірить, то так йому боки обібє, що тоді повірить.

На прикінці списали ще зі старим протокол і заповіли, що кара прийде йому на письмі до села.

Тимчасом поки поліція вologoдилася з Богови душу винним старим дяком, злодії обікрали кількох газдів.

Може би компетентні чинники поучили поліціянтів Боричака і Пйонтка, що належить до їх обовязків а що ні. Инакше колись ославлений Рос самого пана Боричака вкраде.

Молодинецький.

Церковні справи.

Конфіската українського духовного семинара у Львові.

В статейці під таким заголовком подає „Райхспост" (ч. 206, з д. 29. липня) текст указу львівського воєвідства з дня 1. липня 1922 р., яким подається до відома греко-українського митрополичого Ординаріяту рішення про конфіскату будинку духовного семинаря у Львові.

Після цього „Райхспост" додає: „Ця конфіската українського духовного семинаря, який істнує у Львові від дуже давних часів, була предметом енергічної ноти-протесту, яку в імени української людности Галичини вислав президент Західно-української Національної Ради д-р Евген Петрушевич до Святого Престолу в Римі і до урядів антанти. Конфіската противиться ще сьогодня правосильному конкордатови, заключеному поміж Святою Курією і б. урядом Австрії, а кромі цього 15-му артикулови основного закону з дня 21. грудня 1867, який обовязує досі у Схід. Галичині. Є надія, що згадані протести Українців матимуть успіх".

Синод православної церкви в Польщі.

На останнім соборі епископів православної церкви в Польщі вибрано постійний висший орган церковної управи православної церкви в Польщі. Склад цієї управи такий: предсідник — екзарх православної церкви в Польщі митрополит Георгій, члени: епископ Кременця Діонiз і управляючий пінсько-новгородською епархією епископ Александр. Тепер Синод організує свою канцелярію, на чолі якої стоїть тимчасовий помічник управителя канцелярії Сакович.

В перших днях серпня відбудеться сесія Синоду в Почаївській Лаврі. На цій сесії буде розглянений ряд біжучих справ церковної управи в Польщі. (Рпр.)

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Останнє число (131) „Громадського Вістника" сконфісковано за вступну статтю, від слова: „відома" до кінця і за звіт з конгресу українського студентства західних земель України та еміграції, іменно за сему точку резолюції.

— **Нафта на Прикарпатській Україні.** З Прикарпатської України доносять, що там викрито великі джерела нафти. Рпрс.

— **Концерт п. Мартіні-Маслюка в Рогатині.** В пятницю дня 4. серпня відбудеться в Рогатині концерт відомого артиста-співака Михайла Мартіні-Маслюка. Артист виконає цілий ряд найкращих оперових арій і українських пісень і дасть нагоду громадянству Рогатинщини почути ці твори в знаменитій інтерпретації. Часть доходу з концерту призначена на добродійні цілі.

— **Платня державних урядників у Польщі.** Виказ платень для урядників, що мають родини з днем 1. серпня є такий: Категорія 1: група I. 267.500 мп., група II. 287.900; група III. 303.200 мп., група IV. 318 500 мп. — Категорія 2: I. 240.750; II. 259.150; III. 276.350; IV. 291.750. Категорія 3: I. 202.800; II. 223 700; III. 206.900; IV. 222.200 (Додаток за студії 10.200). — Категорія 4: I. 171.000; II. 191.600; III. 206.900; IV. 222.200 (додаток за студії 7.253). — Категорія 5: I. 152.360; II. 172.760; III. 188.600; IV. 203.600 (додаток за студії 7253). — Категорія 6: I. 133.770; II. 154.170; III. 169.470; IV. 184.770; (додаток 4.760). — Категорія 7: I. 110.080; II. 130.480; III. 145.789; IV. 161.080 (додаток 4.760). — Категорія 8: I. 96.070; II. 116.470; III. 129.700; IV. 174.000 (додаток 3.627). — Категорія 9: I. 82.950; II. 103.350; III. 118.650; IV. 133.950 (додаток 2.847). — Категорія 10: I. 67.280; II. 87.680; III. 102.880; IV. 118.280. Категорія 11: I. 53.520; II. 73.920; III. 89.220; IV. 104.520. — Категорія 12: I. 47.150; II. 67.550; III. 82.850; IV. 98.150.

— **Спростовання.** У вчорашньому (131.) числі нашого денника зайшла помилка при ломанню, наслідком чого в статті п. з. „Конгрес українського студенства Західних земель України на еміграції" поміщено непотрібно підтитул „Студентство і голод на Вел. Україні" з попередньої статті під таким заголовком.

— **Намагане самовбивство.** У Львові, при вул. Бочковского хотіла поповнити самовбивство Гелена Хробак, випивши в тій цїли сублімат. Ратункове поготівля уратувало її від смерти.

— **Страйк евнухів в Туреччині.** В Туреччині вибух страйк гаремових сторожів т. з. евнухів, які домагаються підвисшення платні і скорочення дня праці. Замість страйкуючих зголосилися до праці російські емігранти офіцери, які заявили готовість берегти турецьких жінок у гаремах. Властителі гаремів не приняли їх, в переконанню, що ліпше підвисшити евнухам платню, ніж віддати свої численні гареми під офіцирську опіку.

— **Дитина в каналі.** Минулої неділі поліцай при вул. Личаківській у Львові почув крик дитини в каналі. Відчинивши канал, побачив там маленького хлопчика, якого зараз витягнув і віддав до поліції. Малого хлопця вкинула його мати, якої досі не найдено.

— **Нові виступи Гринька Роса.** Недалеко Бібрки в ночи напало кількох бандитів на купців Блявкорна і Секля. Бандити забрали в купців 357.000 мп., а при відході лишили купцям посвідку підписану іменем Гринька Роса славного ватажка бандитів.

— **„З Буковини"** Від Вп. Омелина Поповича одержуємо таке письмо: Автор допису поміщеного в ч. 125. „Гром. Вістника" нарікає на брак проводирів на Буковині. Дивно, коли згадати, кілько то кандидатів на провідників було там колись. Деж вони ділися? Видно хиба, що лекше було за добрих часів провідників побивати, як тепер в люте время народови проводити. Тому мабуть цей жаль за старими провідниками, щоби „чужими руками грань загортати". Цей жаль заставляє дописувача напаствувати бувших буковинських провідників, яких недоля кинула на еміграцію, між ними й мене, якому закидує, що „благоденствує". Видно цей добродій „Буковинець" все відає, навіть як хто обідає. Мушу проте заспокоїти його і всіх, хто мною ще „інтересується", що я по даремних заходах вернути домів, продав там моє послідне майно, й живу з родиною на примусовій еміграції без пенсії з останків того майна й коли не найду заробітку на прожиток, принесу Україні ще й останню жертву.

— **Промоція.** Гром. Мельник Михайло, родом з Глинної к. Зборова, пов. Бережани, пор. УГА., промувався дня 30 червня с. р. в Празі на університеті на доктора прав.

— **„Льояльні заяви".** Нам пишуть з Стрия: Перед кількома тижнями кружило по громадам Стрийщини письмо, яке льояльні начальники громад ревно підписували і прибивали громадські печатки, та яке я в дословнім відписі тут передаю: „W imieniu ciał samorządowych towarzystw i instytucyi we Wschodniej Małopolsce sprzeciwiamy się uroczyście zgubionemu pomysłowi narzucenia Wschodniej Małopolsce autonomji terytoryalnej, która wywołała by ciągle walki, zaciętą agitację niepokoju, bolszewizmu i anarchji. Oświadczamy się za wprowadzeniem tu sejmików wojewódskich i żądamy bezzwłocznego ustalenia normalnych granic. Тут слідують нечиткі підписи вітів побіч слідуючих печаток: Печатки: Гребенів, Хромогорб. Дуліби. Підгір[illegible]

ків, Виділ Повітовий Стрий, Магістрат міста Стрий.

— **Театральна трупа Орла Степняка.** Нам пишуть: Не вважаючи на одержану бувшим директором Українського Державного Театру Орлом Степняком в польському міністерстві внутрішних справ театральну концесію майже на всю Польщу і на всю Галичину (ще в травні ц. р.) тільки тепер, після всяких перепон і труднощів львівське воєвідство дозволило йому провадити театр на терені свого воєвідства. Український театр під проводом Миколи Орла Степняка розпічне свою діяльність з днем 29. липня ц. р. в районі Дрогобича. Репертуар театру широкий побутовий, історичний і модерний як ліпших українських драматургів так і світових. Мається на меті виставляти пєси ще незнані або мало знані в Галичині. У склад театральної дружини поки що увійдуть такі артисти: Авсюкевич Марта (артистка державного театру і театру М. Садовського), Березовський Григорій (арт. державн. театру і театру Садовського), Вовченко Юрко — адміністратор, Кривецька Александра (арт. держ. театру), Левицький Алексій (арт. держ. театру і театр. Садовського), Миронівна Маруся (арт. держ. театру), Орел-Степняк — директор і режисер театру (арт. дир. і режисер державного театру), Підборський Микола, Помяків Семен, Пухальський Яків (арт. держ. театру), Раїч Людмила (арт. держав. театру), Скалогуб Олекса — суфлер (держ. театру), Сосницький Олександер (арт. держ. театру), Ткаченко Надія (арт. держ. театру), Чугай Павло (арт. держ. театру і театр. Садовського) і инші. Театр має власне театральне вбрання та бутафорію для згаданого репертуару.

— **Чехи купують побоєвище під Зборовом.** Дня 2. липня 1917 р. чехословацька бригада легіону, який боровся по стороні російській проти Австрії, наступала на позиції під Зборовом в Галичині. В тому бою згинуло 190 чеських легіоністів, а 600 було ранених. Австрійські позиції здобуто і забрано 200 Австрійців у полон. Побоєвище під Зборовом стало історичним місцем чеської армії і чеський уряд перевіз до Праги тлінні останки невідомого чеського легіонера, що упав в тім бою. Тепер з Праги доносять, що чеське товариство опіки над воєнними могилами хоче закупити ціле побоєвище під Зборовом. Ініціятиву до того дав чеський консуль у Львові, який звернув своїм землякам увагу, що селяне біля Зборова нищать могили, орють поле на побоєвищі і заводять там пасовище. Чеський уряд має закупити поле, засіяне чеськими могилами, і поставити памятник за суму зібрану чеським народом на ту ціль.

— **Задовжений світ.** Після війни майже кожда держава Европи попала у великі довги. Головним банкиром для европейських держав є Америка яка досі випозичила ріжним державам 11,456,383.059 долярів, цеб то 57,281,905,295.000 марок польських. Поодинокі держави випозичили в Америки такі суми:

Австрія	26,220.723	дол.
Чехія	128,956.287	„
Франція	15,694.148	„
Литва	5,582.296	„
Польща	149,596.423	„
Росія	227,801.969	„
Англія	4,685.636	„
Італія	1,891.514	„

Решта довгу припадає на инші держави.

✝ Посмертя зга дки.

О. Михайло Бачинський сов. митр. конс., ходорівський містодекан, ювилят і парох Григорова п. Рогатин, упокоївся дня 17. липня с. р. по короткій а тяжкій недузі в 77 році життя а 52 р. священства. Похорон відбувся дня 19. липня с. р. В. Й. П.
224 1—1

ЖЕРТВИ

Просвітно - організаційний фонд Тов-а „Просвіти“.

182) інж. **Винників** в Сокали 5000, кличе: Рожу Винників в Сокали, Дмитра Томчака в Яструбичах, Антона Сису в Поторжицях, Гриця Лобая с. Степана з Волсвиня; 183) Софія **Морозова** в Волощині 1000; 184) Василь **Баковський** в Стрілисках нових 1000, кличе: Анну Ковпак, Катерину Лему і Михайла К'балу, усіх в Стрілиськах нових; 185) **Філія „Просвіти“** в Рогатині 10.000, кличе: філії „Просвіта“ в Підгайцях, Бережанах і Бібрці; 186) о. Олекса **Гоцький** в Двірцях 500; 187) д-р Семен **Шевчук** у Львові 1000; 188) о. д-р **Фіголь** Іван в Станиславові 1000; 189) Яць **Белей** в Войниловві 1000, кличе: Олексу Дурбака, Гриня Лаврія і Івана Мокрецького, всіх з Войнилова; 190) Стефан **Янович** лік. вет. в Тарнобжегу 1000; 191) **Читальня „Просвіта“** в Нагачеві 1000, кличе: Читальні „Просвіта“ в Чернялові, Семиівці і Молошковичах; 192) о. Тадей **Галькевич** в Головецьку 600; 193) Стефан Левицький, нотар в Підгайцях 2000, кличе: о. Івана Токара в Підгайцях, д-ра Дмитра Блавацького в Підгайцях і Юрія Дудровича в Бурштині; 194) Ярослав **Грушкевич** в Станиславові 2000; 195) д-р Володимир **Бемко** в Бережанах 1000, кличе: д-ра Вас. Левицького, д-ра Франца Свістеля і д-ра Франца Коковського, усіх в Бережанах; 196) **Філія „Просвіти“** в Бережанах 1000, кличе: Тов-а „Народний Дім“ і „Надія“ в Бережанах і філію „Просвіта“ в Козовій; 197) Остап **Луцький** в Волі довголуцькій 2000; 198) Стефанія **Свищева** в Надвірній 2000, кличе: Анну Іванець в Станиславові і Александру Покотилову в Пасічній ад Надвірна; 199) о. Петро **Лящук** 700; 200) о. Альбін **Добрянський** в Волосянці вел. 500; 201) Олекса **Комаринський** в Комарні 1000, кличе: Антона Лукіяновича у Львові, Івана Комаринського в Гушт і Михайла Комаринського в Заліщиках; 202) о. Григорій **Мороз** в Борині 100; 203) Петро **Смаль** в Лопатині 2000, кличе: о. Гавр. Казановського в Боратині, Вас. Тарнавського в Лопатині і Павла Січевського в Хмільні; 204) о. Дмитро **Грабець** в Обертині 1000; 205) о. **Романишин** в Суходолі 1000, кличе: Модеста Рожейовського в Новосілках лісних, о. Василя Матв'єйко і І. Лобая в Добротворі; 206) **Кулицький** Роман інж. в Бориславі 1000, кличе: інж. Богдана Ксьонжек, інж. Маріяна Капустяка і Романа Левицького в Бориславі; 207) Йосиф і Евдокія **Смішкевичі** в Болехові 1000; 208) д-р **Ріпецький** в Сокали 1000, кличе: д-ра Льва Бачинського, д-ра Йосифа Партицького, д-ра Юліяна Олесницького адвокатів в Станиславові; 209) о. Петро **Стукач** в Волі міховій 1000, кличе: о. Фр. Згорлякевича в Хревві, о. Вол. Чайковського в Загочетю, о. Єрон. Моравського в Оровім; 210) **Філія „Просвіти“** в Журавні 1000, кличе: Читальні „Просвіти“ в Новошинах і Володимирцях; 211) Петро **Німировський** в Дунаєві 1000, кличе: Мих. Новосядлого в Вівкові, о. Максима Патеригу в Чемеринцях і о. Гуглевича в Білім; 212) о. Володимир **Петрик** в Бабині 1000, кличе: о. Теофіля Чайківського в Кропивнику, о. Юрка Гошка в Гордині і о. Евгена Кушлика в Пяновичах; 213) д-р Ілля **Салагуб** у Львові 1000, кличе: о. Теодора Столяра, о. Петра Чавса, о. Сильвестра Калиневича пароха в Буську, д-ра Омеляна Пушкара в Станиславові

Рідна Школа:

В червни с. р. прислали переслали переказами на „Рідну Школу“ в мп.: Ю. Гаврилів зб. 23003, о. О. Гоцький 300, Б. Світій 400, д-р Д. і С. Сеники 1000, П. Даниляк 200, С. Кравчук зб. 2265, М. Заньків 1000, М. Гижа 100, А. Проскурницький 1000, І. Гулейчук зб. 4150, о. І. Мінко зб. 1160, о. Н. Добрянський зб. 2000, о. В. Андрухів 300, О. Шлемкевич зб. 3500, „В. П. У.“ Городенка 3800, В. Бараник зб. 13700, П. Дудєк 400, І. Дмитрик від О. Онуфрака 1500, Т. Мусій зб. 1500, І. Ходзінський 1000, Народна Школа Юсиптичі 416, Л. Чемеринська 1500, М. Владичин 100, М. Галань 1000, о. Калужняцький 3000, О. Опуст зб. 2580, о. М. Фединишин 200, о. О. Гоцький 600, М. Лаврук 200, П. Дудєк 450, А. Сумик зб. 3000, чит. „Просвіти“ Новосілки к. Підг. 1000, В. Підгайний 100; О. Павлів 100, М. Мочульський 1000, І. Гавран 1000, Г. Бабій 200, о. І. Мінко 1000, В. Хаджай 1000, Й. Зарембa зб. 4100, о. М. Стецишин 1000, П. Голубович Луцьк 1000.

На квітар вложили в червни с. р. на „Рідну Школу“ в мп.: М. Метрипула 500, Г. Гамаль 1000, служ. „Дністра“ 7900, гром. Вербіж 3000, учит. збір школи Шашкевича 4600, І. Н. Громницький 1000, Т. Пахальчук 1000, А. Крохмальницький 500, учит. збір ф. акад. гімн. Львів 10550, Ю. Шубартівна 500, М. Юрга 1500, нот. І. Раставецький 1000, перс. Доменів 10600, К. Малицький 200, Д. Панчишин 500, Д. Панчишин 200, М. Лукасевич зб. 500 і 500, С. Качковський зб. 3600, Л. Данилюк 500, М. Щуравий 1000, І. Громницький 300, М. Баглай зб. 2645, д-р О. Царевич зб. від тов. 6000, А. Мигаль зб. Львів 38959, В. Мигаль зб. 2648, І. Доманський 880, П. Вишневський 100, Я. Прихідко 100, В. Манько 500, учит. збір українського сем. Львів 10880, В. Насальський 500, Р. Ковалів 1000, д-р В. Маковський 1000, А. Коссик 200, „В. П. У.“ Львів 10800, чит. „Просвіти“ Остобіж 500, А. Марушак зб. 6380, І. Тарнавська 500, М. Рій 500, А. Курдидик 100, о. Р. Лободич зб. 5000, учит. збір українського семин. Львів 11800, о. Бардин 1200, Н. Н. Щирець 600, Сквиртнянський зб. 12000, інж. М. Гамота зб. 6000, Д. Олинець зб. 9220 гром. Лагодів 3000, гром. Козичі 2000, гром. Зелів 2000, о. Ю. Присташ зб. 2060, о. Г. Канда 1000, М. Галькевичівна 500, д-р І. Бережницький 3000, VII. кл. акад. гімн. Львів 1250, артисти міського театру 1200, А. Козак 1000, зб. на Левандівці бл. 1426, С. Дедик 240, Т. Котис 670, А. Сейфертова 300, школа на Левандівці зб. 1311, д-р В. Кульчицький 500, учит. збір акад. гімн. гол. 9820, К. Малицька зб. на виставі ручних робіт шк. „У. П. Т.“ Львів 50.000, М. Банах 500, А. Мигаль зб. 29400, І. Шевчук зб. 3375, О. Стрільбицький 100, служ. „Вперед“ 630, А. Лазорко 1000, А. Березовський знайдене 150, С. П. неприйнятий гонорар Дром. Музикою 1000, Г. Баковський 400, спож. госп. Спілка Львів 2000, о. Т. Приймa 5000, В. Б. Львів 200, служ. „Дністра“ 7900, о. Шумило зб. 4787, д-р Б. Савчак зб. 7000, лікарі на лісту 4500, адвокати на лісту 1880, Д. Олинець зб. 10355, А. Захарко зб. 14650.

Голодній Україні

Козова пов. Бережани: 3000 д-р Західний М., 2000 о. Іванчук С.; по 1000: Цуприк І., Гувяк М., Кавка В., Питель І., Наконечний О.; по 500: Качоровський З., Бойко Д., Дідицький Б., Питлівна О.; по 300: Зацний А., Леський О.; по 250: Штабалюк О., Добровольський О.; 200 Бачинський Р., по 100: Домбровський П., Ратичева З., Починківна С., Дмитраш Я., Баран П., Кусень І., Чапля В.

Повіт. Ком. Сянік: по 5000: Шулякевич Б. радн. суд. Чайківський В. проф. гімн., Кордуба В. інж.; 3000 Козуляк М., по 2000: Ковалів Р. проф. гімн., Голейко І. суд. ур.; 1700 гімн. ученики через Цара В.; по 1000 о. Голинський П. гімн. кат., Герман, Івахова Р., Цар М., Левицький І. гімн. проф., Дзіжик І., Галевич П. почт. ур.; по 500: Джуган Г., Левицький арт. маляр, 100 Сливинський суддя.

З сяніцького повіта: 1200 Кікта Т. Чертеж; по 1000: Мізь Ю. Пельня, о. Вітошинський М. Пельня, Гриньків О. Марківці; 300 Павлюк С. Поляни.

Парох. уряд в Печеніжині: 9.900 збірка в патричній церкві, 9000 збірка в дочерній церкві, 3000 Павлюк В.; по 2000: о. Левицький Л., о. Левицький К., Дувірак А.; по 1000: Андрійович І., Андрійович О., Василів Т., Вінтоняк Ів., Грабовецький В. Д., Грабовецький В. С., Григорчук Д. і К., Дмитерко М., Дувірак Василь Андрія, Кузак Ів. ж. С., Михайлюк П., Попович П. ж. Ю., Сметанюк О. д. І., Сметанюк Роман, Степаняк Ів. Чемерис В., Юрійчук І. з Ключева; 700 Кузик П. вд. по П.; по 500: Бойків П. д. Н., Боднаренко Н. Козьменко П., Мацьків О., Полх Д., Сметанюк Н. ж. І., Соколишин В. с. М., Соколишин Я. д. І., Тимінський В., Ткачук Ф.. Чемерис Д., Чемерис П., Чупрей Ю., Шовковий І., Євчук Т., Якубяк О.; 400 Мацьків І., 110 Гаврищук М.; по 100: Сметанюк Ф., Шовковий Ф.

105.000 збірка в с. **Синевідську вижнім** пов. Сколе. — 28.500 збірка надіслана о. Г. **Дяконом** зі с. **Кропивника** пов. Калуш; 9000 збірка в церкві с. Боложинова; 6.040 збірка в с. Стовпиці.

С. **Тужилів** п. Калуш. По 500: Іл. Прокопів, М. Коник, В. Яців, Ів. Коник, С. Яців; 400 В. Яців; по 300: Ів. Струтинський, Ол. Стефурак, Ф. Юрчишин; по 200: д-р В. Яців, Н. Стефурак, В. Марчук, Ів. Лаврів, Ф. Яців, В. Яців, Н. Притула, Я. Ковальчук, М. Фідик, Ів. Яців; по 100: Зазуляк, М. Фітяк, Шевчук М., Ів. Баран, Ів. Ярема, Дм. Яців, Д. Ковальчук, В. Ковальчук, П. Богушновський, Н. Яців. Як. Парина, Ів. Василів, Н. Парина, Гр. Коник, Ф. Пришула.

М. **Перемишль**: 25.000 Дешева кухня в Перемишлі; 20.000 Українська Щадниця; по 2000: Є. Проскурницький, о. О. Орський, о. Р. Решитило; 1500 о. П. Процько; по 1000: П. Годованець, Ю. Кочкоданова, К. Фуяревич, М. Невела; 500 Т. Приндіївна; 21.000 громада с. Пралківці через О. Дацька; 44.000 парохія с. Стара Сіль; 25.380 громада Дрогоїв; 16.320 громада Трійчиці і 94 кг. жита і 16 кг. ячменю; 15.000 парохія с. Суха Воля; 9.531 громада Заміхів пов. Ярослав; 6.275 парохія с. Торки; 9000 громада Клоковичі і 214 кг. збіжжа; 7.895 громада Заболотці і 50 кг. бульби і 21 кг. жита; 3.931 громада Гнатковичі і 146 кг. жита; 3000 с. Лози, пожертва школярів; 2004 громада Оріхівці; 2000 збірка в с. Коритниках; 1630 збірка в Дублянах.

М. **Перемишль**: 6.790 III. р. українського семинара; по 5000: д-р Ст. Антоневич, о. І. Шехович зі Сокаля, А. Гладка, У. Кравченко, Є. і І. Гуглевичі; 4.450 V. кл. школи вправ: 4050 III. кл. школи вправ; по 3000: Тов-о „Міщанська Каса“, о. М. Миколайчук, Німентовська Н.; по 2000 Р. Костюк, Лісикевичі, Д. Зиблікевич, інж. Михальчишин з Любачова; 1800 І. А дівоча семинарія; 1600 О. Ящишин, 1500 С. і І. Генелевичі; по 1000: М. Мануляковa, С. Антоняк, О. Гнатківський з Тисової, о. О. Котик з Біляг, Н. Мацьків, Ів. Підгородецький, І. Зарицький з Освенціма, М. Х. із Селисок, В. Білик, А. Несіловський, Ю. Стефанович, О. Миколайська; 900 II. кл. жіночої гімназії; 600 Іл. Кулик; по 500: К. Тимошко, А. Наконечна; 400 о. І. Шехович, 200 Є. Пайонк, 160 І. кл. жін. гімн.

Волинський Вістник.

З життя Кремінецького Союзу Кооперативів на Волині.

В кінці року 1921 і початку 1922. в українській пресі нераз зверталося увагу на якісь дивні перебої в життю Кремінецького Союзу Кооперативів, котрий нераз манифестував свої „ділові“ стосунки з Банком Людовим та Сполемом при немалій участи в його роботі п. Леха — референта кремнецького староства шуряка п. Панкевича, Голови Правління Союзу.

Одначе поповнення складу співробітників, а пізнійше і складу Правління, представниками кооперації з Великої України заспокоїло, а коли не заспокоїло, то хоч придушило ту хоробливу настороженість яку проявляло українське громадянство до всяких акцій Кремінецького Союза Кооперативів.

Зявилась навіть в пресі заява інструкторської колегії Союза, котра категорично відкидала якібудь відступлення від правдивого кооперативного шляху, покликаючись правда на відсутність яких будь документальних вказівок того характеру. Так справа тягнулась до 21. мая ц. р., коли відбулися збори уповноважених, які при 11 ти представниках від т-в та 11-ти членах Правління та Ради Союзу, накуривши досить фіміяму Правлінню взагалі і п. Панкевичеви, голові Правління, зокрема, уповноважили, поповнивши т. Грабовим замісць т. Оболончика. Правління провадить далі працю Союза.

В короткому часі після загальних зборів стали кружляти чутки, що в найблизчому майбутньому в м. Кремінці має відкритися відділ Банку Людового та ще й в помешканню Союза Кооперативів. Спочатку всьому тому не надавалося значіння, але в двацятих числах червня почали несподівано ремонтувати дві фронтові кімнати в помешканню Союзу, робити бар єр та пробивати вікно, тільки не в Европу, а в третю кімнату — касу Союза.

На запитання члена Правління т. Грабова, що все то має значити, послідувала відповідь, що то справа вже прінціпово ухвалена. що має відкритися відділ Банку Людового, директором, котрого має бути Голова Правління Союзу п. Панкевич і що то буде дуже вигідно для Союзу, бо тоді кредити, мовляв, потечуть річкою.

Колиж т. Грабів висловив здивовання, що то робиться без всякої умови і взагалі то є річ не для Союза — скликано для зясовання справи Надзірну Раду. Скликано її правда по семейному — без розсилки оповісток, хто під руками попався — і в семейному колі, не дивлючись на пояснення т. Грабова, винесли постанову, котрою ствердили бажаність відкриття відділу Банку Людового в Кремінці в помешканню Союза та благословили п. Панкевича на зеднання посад Голови Правління Союзу і Директора відділу Банку Людового.

Довідавшися про таку ухвалу і маючи повне переконання, що ні Правління, ні Рада Союзу в своїй більшости не будуть рахуватися ні з якими мотивами, що доводилиб неможливість, чи некорисність переведення в життя згаданої ухвали, кооперативні т-ва Шумського району з почину інструктора Союза п. Трепета винесли обговорення цього питання на засідання Шумської районової кооперативної Ради, яке відбулося 28. червня б. р. та на якому ухвалено таку резолюцію: „Заслухавши інформації про відкриття відділу Банку Людового в Кремінці в помешканню Союза і про зеднання п. Панкевичем обовязків Голови Правління Союзу і Директора відділу згаданого банку, Рада після всебічного ґрунтовного обмірковання цієї справи висловлює своє здивовання, що справа та, так важна і прінціпова, не була подана на розгляд загальних зборів уповноважених Союзу, які відбулися 21. мая ц. р. і визнаючи недопустимим згиття нашого Союзу з чисто капіталістичною банковою установою, просить Правління Союзу для вирішення того питання скликати в найкоротшім термині надзвичайні загальні збори уповноважених Союзу. „Згадана резолюція доведена була до відома Правління Союзу перед першим липня ц. р., на яке число було призначено торжество відкриття відділу Банку Людового в Кремінці в возведенням п. Панкевича в сан Директора. Очевидно, вона не зовсім сподобалася Правлінню, бо зараз же після „торжества“, на котре приїхали навіть посли до сойму пп. Діяманд та Заменскі і задеклярували політичні завдання банку на першому пляні почався похід проти інструктора Трепета та Шумської Районової Кооперативної Ради, головою, котрої він був.

Була переведена нагла ревізія Шумської Агентури, котрою керував інструктор Трепет, яка встановила, правда, зразкове ведення справ. Далі скликано Надзірну Раду Союзу, котра розглянувши вище наведену резолюцію Шумської Районової кооперативної Ради та доклад п. Панкевича в цій справі, ухвалила — загальних зборів Союзу не скликати (Теж громадське поступовання !), а лишень звернути увагу правління на недопустимість перебування п. Трепета в числі співробітників Союзу. На тому засіданню інструктором Трепетом було доведено Надзірній Раді протизаконність її ухвали, дозволявшої зеднання функцій голови правління Союзу та директора відділу Банку Людового, бо це заборонялося § 48 статуту Союзу та подана була заява одинацяти вповноважених від т-во з вимогою скликання надзвичайних зборів уповноважених.

З огляду на те, що провід в цих домаганнях брали т-ва Шумського району, Рада Союзу тоді ухвалила делеґувати п. Рея—голову Ради до Шумська для зясовання справи (очевидно для вразумленія заблудших), а правління днем пізнійше, звільнивши п. Трепета з посади інструктора організатора, керовника Агентури в Шумську, делеґувало ще від себе двох представників очевидно для підсилення п. Рея.

Дня 16. липня ц. р. в Шумську відбулося засідання Районової Кооперативної Ради в присутности представників Надзірної Ради та правління Союзу, на якому по двогодинному обмірковацню справи ухвалено таку резолюцію: „Заслухавши та обговоривши доклад п. Трепета та заяви п. Рея, голови Надзірної Ради Союзу і пп. Грабова та Алешкова, членів правління Союзу, Рада констатуючи: 1) що Правління і Рада Союзу в своему поступованню дійшли до порушення статуту Союзу (справа відділу Банку Людового в Кремінці); 2) що вони відмовляють не тільки моральним, а і правним вимогам кооперативних коллективів — не скликали загальних зборів уповноважених на ухвалу нашої Районової Ради і не скликають по вимозі одинацяти уповноважених від тов., чи вдруге порушили той статут; 3) Що звільнення п. Трепета з посади керовника Агентури являється зведенням особистих рахунків і руйнує кооперативну роботу в районі, з таким трудом налагоджену — висловлює своє здивовання з приводу бажання правління та Ради Союзу вести через своїх представників якісь переговори з нами, та заявляє, що буде вести з зазначеними органами Союзу розмови лишень на загальних зборах уповноважених, яких скликання домагається та після повернення п. Трепата до попередноїроботи“.

Після цього правління зрештою винесло постанову про скликання надзвичайних зборів уповноваженик на 6. серпня ц. р.

Але дивна річ..: За кілька днів після того кооператорами з Великої України, особливож пп. Грабовим та Трепетом, які разом з другими по суті винесли весь тягар чорної кооперативної роботи і які не могли допустити злиття Союза з Банком, поки вони в Союзі, зацікавилося староство та дефензива. Дня 25. липня ц. р. їх покликано до староства, де їм одібрано документи і зазначено, що їх мають „збадаць“ з нескритим жаданням при найменших підставах викинути їх з меж кремінецького повіту.

Стежучи за темпом „бадання“ можна прийти до висновків, що справа має закінчитися до 6. серпня тобто до дня зборів уповнозласнених Союзу, на яких малиб т-ва вирвати Союз з міцних обіймів Банку Людового. Заслугує на увагу добра поінформованість дефензиви про становище інструктора Трепета в кремінецькому Союзі в останніх часах.

Що воно буде далі, ще не відомо. Але в кождім разі тепер вже ми бачимо, з ким маємо справу і можемо подібно тому як колись написано було відносно Рівенського Союзу в „Зорі Крашого“, сказати:

Кремінчане, беріть свою справу в свої руки, бо втратите єдину і останню свою установу.

Погром українських економічних та культурно освітних організацій на Волині.

В пятницю 28. VII. ц. р. Кремінецьке Староство закликавши до себе (вже вдуге) Секретаря Ради кремінецького Т-ва Просвіта учителя підготовчої групи при Богоявленському монастирі Аркадія Животко, члена Правління Кремінецького Союзу кооперативів, Голову Бюра Волинської кооперації Якима Грабова, адміністратора Спільної книгарні Кремінецького Союза кооперативів та кремінецького т-ва „Просвіта“, дірігента хору кремінецького Союзу кооперативів члена правління т-ва „Український Кооператив“ Антона Герасименко, бухгальтера теїж книгарні режісера театральної трупи т-ва „Просвіта“ Сергія Пасішниченко, члена Правління т-ва „Український кооператив“ голову Шумської Районової кооперативної Ради, члена Ради Бюра Волинської кооперації Марка Трепета та голову Ревізійної комісії т-ва „Просвіта“ учителя місцевої духовної семінарії, редактора „Православної Волині“ професора Василя Біднова — заявлено всім, що вони, як прибувші до Польщі після 12. XII. 1920 р. мусять не пізнійше 31. VII. ц. р. залишити межі кремінецького повіту. А коли здивовані такими мотивами Українці ткнули пальцями референтові на документи, де ясно і не двузначно значилося що прибули вонивсі до 12. XII. 1920 р. тоді останний заявив: „wszystko jedno“ на розпорядження пана старости маєте залишити повіт, повідомивши мене зараз про нове місце осідку, щоби я мав змогу постаратися о відповідні документи“.

Ще не вірячи в те, що чинники, які поставлені ніб на сторожі закона, можуть в самий наглий спосіб порушати його, удалися всі до пана старости. Староста п. Робекевич очевидно з поваги до пана професора Біднова, якого чемно попросив першим, зробив „велику уступку“ відтягнув реченець відїзду до 3. VIII. ц. р., а за те вже в дальших розмовах з п. п. Грабовим та Трепетом залишився твердим, хоч правда несподівано відкрив світло на причину всього того гармідеру.

Як одному, так і другому з них, коли вони, обґрунтувавши законом своє перебування на Кремінеччині, зясували незрозумілість вимог староства та підкрислили неможливість відїзду перед 6. VIII. ц. р. — днем загальних зборів уповноважнених Кремінецького Союза кооперативів на яких вони — перший як член Правління Союзу, а другий як бувший інструктор Союзу та Голова Шумської Районової кооперативної Ради мусіли бути присутніми п. староста Робакевич підкрислив, що як раз перед 6. VIII. ц. р. вони мусять опустити Кременець, що більше того, після 6. VIII. ц. р, вони можуть оскаржившці його і добувши відповідний дозвіл повернути до Кремінця, при чому він староста нічого проти того не буде мати і навіть не буде, як він зазначив, „szykować panów“.

Попробували зясувати п. старості обовязок кожного громадянського робітника відчитуватися перед громадою — почули тільки „Ależ panowie koniecznie muszą przed 6. VIII. b. r. opuścić Krzemieniec. Prosze mnie nie nalegać, bo w tej sprawie więcej nic nie mogę uczynić“.

Попросили о дозвіл негайно поїхати до воєводи — відмовив.

Справа стала ясною, що головною причиною викидування п. п. Грабова та Трепета було 6. VIII. ц. р., в якім то дні скликуються надзвичайні загальні збори уповноважених Кремінецького Союзу Кооперативів, щоб вирвати свій Союз з міцних обіймів п. Панкевича та Банку Людового. Очевидно „пани“ з Кремінецького Союзу Кооперативів, добре зорієнтувавшися в твердости намірів товариств, рішили покликати на допомогу дефензиву і староство. Одним ударом руйнуючи Бюро Волинської Кооперації, Кремінецький Союз Кооперативів, Спільну Книгарню Союза та Просвіти, Кремінецьке Т-во „Просвіта“, Щумську Районову Кооперативну Раду, Т-во „Український Кооператив“, Православну Волинь, підготовчу школу при Богоявленському монастирі, бідні матері дітей, котрої голосять зараз по всьому Кремінці, що діти їх залишаться без освіти, — вони думали врятувати себе. Але помиляються. Бо коли на загальних зборах уповноважених Союза 6. VIII. ц. р. не матимуть змоги говорити ті, котрих висилають, то „камні возглаголят“ — як сказано в святому письмі — за ті кривди, які вчинили ці пани Волинській людности.

Нині всі Українці Кремінця в великій жалобі, — їх розуміють і Росіяне і Жиди. Святкує тільки оден „мастистий представник місцевих Українців“ п. Панкевич, бо в нього, бачте, нині свято прилучення Гор. Шлеську. По всьому місту розвішено червоно-білі плякати з написом в горі:

Odezwa! Sprawiedliwości stało się zadość!“... а на долі: Za komitet... Michał Pankiewicz.

Так 30. VII. ц. р. збіглися в Кремінці два світа: руйнація українських економічних та культурно-освітних орґанізацій і прилучення Гор. Шлеську до Польщі. За комітет — Михайло Панкевич.

— **Довжникам які побрали вакслеві позички в часі безробіття в 1919. р.** пригадується ще раз, що зараз в перших днях серпня ц. р. вноситься до Суду дальшу серію позвів. — Хто заплатить довг заряз по першім серпня ц. р., (в касі Земельного Банку Гіпотечного у Львові вул. Підвалє 7.) може ще охоронитись перед так непропорціонально великими коштами, які вже понесли довжники, котрих мусілося вже запізвати. — Проситься П. Т. Читачів, щоби звернули увагу інтересованих на отсю пригадку в ціли запобіження злишним а так великим коштам, які знова спадуть на довжників.

1—3

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК.

Урядове статистичне бюро в Берліні опублікувало порівнуючі статистичні дані про теперішні дорожнечні відносини в ріжних европейських державах. Ці дані виказують, що в краях центральної Европи дорожнеча заєдно зростає, між тим коли в инших краях дорожнеча слабне а ринкові ціни проявляють тенденцію вирівнатися з цінами передвоєнними.

В Англії ціни харчевих продуктів і одежі зменшилися о 2 і пів проц. Видатки пересічної англійської родини зменшилися в порівнанню з 1920 р. о 34 проц.

В Америці ціни харчевих продуктів все підходять до цін передвоєнних. В марті ц. р. ціни ріжнились від передвоєнних лише о 36 процент.

В Канаді видатки поодинокої родини в місяци марті ц. р. перевисшали видатки передвоєнні о 42 проц.

У Франції, Бельгії й Італії ситуація не представляється ще так корисно, але з кождим місяцем значно поправляється. В марті ц. р. видатки поодинокої родини перевисшали тричи передвоєнні видатки.

У Швайцарії всі продукти виказують значну знижку. Те саме запримічається в Голяндії і Норвегії.

В Польщі по даним берлінської статистики в січни ц. р. видатки родини були 469 раз в більші, чим перед війною, в Австрії 652 рази.

В Росії досягли ціни фантастичних розмірів. В квітни ц. р. родина в Москві для заспокоєния найелементарнійших потреб мусіла видати поверх 30 міліонів совітських рублів. Фунт разового хліба коштував в тім місяци в Одесі 92 тисяч рублів, в Москві 85, а в Петрограді 73 тисяч рублів.

Про звороти від закупна у кооперативах.

Одною з головних признак тої системи кооперативних прінціпів, що її звуть рочдельською системою, це участь у вислідах кооперативного підприємства відповідно до суми закупів у власному склепі, а не відповідно капіталови (нпр. на уділах) вложеному у кооперативу. Цей прінціп, застосований вперше ткачами в Рочдель, свідчить дуже гарно про творчість основателів першої кооперативи, бо ним зазначено знаменитим способом одну з ріжниць межи кооперативним а чисто капіталістичним підприємством та з одного боку дано членам видимий хосен з кооперативи, а з другого боку уможливлено кооперативі такі вигоди у торговельних відношеннях з покупнями, яких не може мати приватний підприємець, що хотів би дати покупцеви такі самі опусти на ціні, які дає кооператива.

Системою зворотів від закупу осягається, в парі з иншими кооперативними уладженнями, слідуюче: а) оминання нетрудового хісна з кооперативи, яким є нпр. побирання відсотків від капіталу вложеного у підприємство; б) купуючий має в кооперативі дешевший товар чим на ринку; в) однак тою низшою ціною товару у кооперативі не дражниться приватного купця і з вини кооперативи не спричинюється боротьби з ним, бо покупень платить у кооперативі тимчасово ринкову ціну (часом не багато низшу неї), маючи повну змогу, по обрахунку річних прибутків, як член, ухвалити і пібрати відповідний зворот від суми закупленого товару; 2) до часу тогож звороту остається ощадність члена на дешевшім купні товару в обороті кооперативи, побільшуючи її засоби.

Рочдельські прінціпи звороту від закупів пристосовано пізнище і в не-торговельних кооперативах, признаючи в кредитових кооперативах звороти за пібрані відсотки від позичок, в молочарських звороти за доставлену скількість набілу, трудових артілях звороти за час праці в кооперативі і т. д. У кождому роді кооперації уважано доцільним підкреслювати ріжницю межи кооперативними і приватними підприємствами та задля того відріжнювати дохід кооперативи від зиску приватного капіталіста.

Не заведено зворотів від закупу там, де або провідникам кооперації бракує кооперативної свідомости, або де нема ще як слід вишколених сил для ведення записок, потрібних при застосованню зворотів від закупу.

Ті записки мають за ціль по перше дати посвідку купуючому на кожде купно, а по друге вести і переховувати в кооперативі відпис посвідок, щоб контролювати і обчисляти суму торгів кождої особи в кооперативі. У більших споживчих кооперативах ведеться такі посвідки системою потрібних юкстів. Отже кожду суму закупу одної особи вписує субєкт, який подає товар, п о т р і й н о на картках (нумерованих і печаттю кооперативи означених) бльокової книжочки та один відтинок дає купуючому, другій передає особі, що відбирає в склепі готівку від купуючих, а трету посвідку (однозгідну обом відтанкам) т. є. хребет бльочкової книжки оставляє субєкт собі. На підставі відтинків, задержаних склеповим касієром, і хребта бльочкової книжки у субєкта обчисляється, кождої днини вечером, готівку денного торгу, по чім відтинки касієра можна знищити, а треба переховути, відповідною датою місяця означені, хребти відтинків.

Подвійних, а не потрійних юкстів уживається там, де склеповий касієр вписує суму торгу з відривка одержаного покупнем від субєкта в окрему книжку і, по приняттю готівки, віддає відривок купуючому назад. Також ведеться тільки подвійні юксти там, де нема склепового касієра, а одна і тасама особа продає товар і відбирає готівку. Буде це з правила у малих кооперативних торговлях.

Нераз буває, що не видається в кооперативі саме що описаних юкстів, бо кооператива веде для себе тільки лядову книжку торгів, вписуючи суму, на яку член закупив товарів, у книжочку закупна, однозгідно з запискою у лядовій книжці. Вигідно, здається, буде завести такі книжочки закупна для членів у малих кооперативах, хоч і у більших можна вести тільки подвійні бльочки (для субєкта і касієра), а суму купна вписувати членови в його книжочку купна. Дуже потрібні були би книжочки купна тоді, коли, у виїмкових випадках, для приєднання членів, продається якийсь товар тільки членам, або коли би продавалось товар членам по низшій ціні як не членам (чого впрочім не радимо). У таких випадках книжочка закупна це одночасно легітимація членська. Книжочка закупна представляє собою ще і таку вигоду, що з неї лекше, як з відривків бльочку обчислити суму торгів члена (обчисляється їх звичайно раз в квартал), бо відривки з бльочку треба сортувати, провірювати з числами переховавих хрептів і контролювати, а при записуванню купна в книжочку половина цеї роботи відпадає.

У нас не працьовано пляново і систематично задля уведення рочдельських принціпів у кооперацію, бо ще не істнували потрібні вимоги. Ми були з ріжних причин тілько початкуючими кооператорами. Останемо ними ще довго, коли — між иншим — не візьмемось серіозно ширити кооперативні знання та в практиці не пристосуємо тих уладжень, які за прикладом других народів запевнюють розвій кооперації.

Щоб дати українським кооперативам змогу завести у себе одно з найважніщих кооперативних уладжень, а саме зворотів від закупна, видав на днях Кр. Союз Ревізійний більшу скількість примірників книжочок закупна. Кожда кооператива повинна для себе такі книжочки набувати (ціна по 10 мп.) в скількости примірників, що відповідалаб числови членів. Писати до згаданого Союза у Львові, вул. Домініканська ч. 11. *А. Гаврилко.*

Економічний стан Румунії.

Як відомо, Румунія збирає сього року знаменит жниво земних плодів, головно пшениці, ячменю, вівса і кукурузи. Щодо пшениці справа має поважне „але", бо посівна площа, віддана сього року під її управу, є лише четвертиною передвоєнної площі. Причиною цього недомагання є розпорядок румунського уряду, який наложив на хліборобів обовязок поважну скількість випродукованої пшениці віддати по означеній ціні урядови, наслідком чого хлібороби звернулися більше до управи продуктів, які можуть продавати з вільної руки. Всеж таки сьогорічний урожай пшениці не лише покриє внутрішне запотребування і вистане на довжний вивіз, який Румунія винна Франції й Швайцарії (ще за минулий рік), але й дасть надвишку, яку призначено заздалегідь як резерву на випадок недороду в слідуючім році. Про вивіз пшениці до инших держав дасться лише тоді говорити, коли вигляди дальших жнив будуть приблизно означені, тай тоді можна буде вивезти не більше як 10.000 до 15.000 вагонів зерна.

Зате експортову надвишку ячменю і вівса прелімінують тепер на 100.000 вагонів. Дуже обильно заповідається збірка кукурудзи, якщо дальша погода не погіршиться. Вже при середній збірці Румунія зможе вивезти 150.000 до 200.000 вагонів кукурудзи, але це може наступити аж з весною, бо кукурудза мусить кілька місяців сохнути.

Колиж така надвишка справді знайдеться, заходить важне питання, чи румунські транспортові відносини позволять на правильний експорт. Що до того насуваються поважні сумніви. Румунські залізні дороги находяться в оплаканім стані і вимагають ґрунтовної перебудови, так що й одержані нові паровози та виправлені вагони не дуже піднесуть комунікацію. Лишаються водні дороги. Правда, области, що продукують головні продукти, положені по обох боках Дунаю, але й до наддунайських стацій треба значний контингент доставити возами, а дороги переважно в найгіршім стані. Тай горі Дунаєм не все можна транспортувати, бо це залежить від стану води в році, як показалось хочби минулого року, коли дунайська плавба була дуже утруднена.

У всякім випадку добре жниво є для Румунії високим економічним активом. При знаменитій урожайній землі навіть найгірше жниво виживляє її людність, не згадуючи про велику скількість худоби, рибні ріки та гарні умови для промисловости, серед яких Румунія потребує спроваджувати властиво тільки машини і міль. А проте румунський уряд угинається під тягаром важких економічних недостатків і клопотів. В Парижи нотують румунського лея низше 7 (значить, за 100 леїв не дають навіть 7 франків). Таке обезцінення валюти на грошевім ринку навіть більше чим союзної держави що виконує рід кураторії над Румунією, свідчить крайно некорисно про міждержавне положення цеї держави. Відомі слова Некера: „Робіть мені добру політику, а я вже робитиму добрі фінанси", дадуться вповні приноровити не тільки до зовнішної, але й внутрішньої румунської політики. Нездарний уряд лібералів чи якої иншої кліки, що переймає по черзі що кілька місяців в свої руки владу, не може дати собі ради з браком грошей і численними внутрішними та заграничними зобовязаннями. Скількість румунських банкнотів в обізі виносить 14 міліярдів, з того 5 за границею. Щоби повязати кінці до купи, румунський уряд старається за границею о конверзійну позичку у висоті півтора міліярда франків, але стрічається з великими труднощами, хоч говорено вже, що цеї акції піднялася одна англійська консорція, до якої належить льондонський дім Ротшільдів. Покищо гроший нема і румунському урядови не багато поможуть навіть знамениті жнива до упорядкування економічних відносин держави.

Фінансова скрута в Австрії.

Австрійський парлямент ухвалив закон про примусову внутрішну позичку. Яка практична вартість цього закона, видно з того: Позичка має дати до осени 400 міліярдів корон. В часі виготовлення закона корона на стільки обезцінилася, що вартість цеї суми зменшилася о третину. Як що процес обезцінення корони не припиниться, а на це нема найменшої надії, то легко може статися, що в хвилі реалізації вартість позички буде майже ніяка. А тимчасом з тою позичкою звязувано великі надії, перш усього припинення друку грошей і стабілізації корони. Соціял-демократи предкладали валютизацію позички, себто обовязок вносити її в золотій валюті, однак цей проєкт відкинено.

Дорожнеча в Австрії зростає безнастанно. Хліб у Відни коштує 2.174 корон за кільо, маленька булочка 200 кор. Трамваєвий білет 260 кор. Платні ростуть до фантастичних цифер, але реальна плата обнижується. Люде бідніють і мусять відмовляти собі постепенно того, що доси многим являлося необхідним.

В обороті появилися нові паперові гроші по 100 корон, замітні малим форматом, гіршим папером і рисунком. Нагадується анальогія з недавної російської історії, коли появилися т. зв. керенки вартости 20 і 40 рублів. Мають появитися також подібні тисячки.

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 1. серпня: американські доляри 6000—6020, одинки і двійки 5900—5920, канад. доляри 5880—5890, одинки і двійки 5800—5820, нім. марки 11·40—11·60, сотки 10·20—10·70, дрібні 00·00—00·00, леї 33·00—34·00, дрібні 32·00-33·00, чеські корони 132·00—134·00, дрібні 130·00 до 132·00, австрійські тисячки новійшої емісії 600—650, старшої емісії 1600—1650, сотки новійшої емісії 60·00—65·00, стар. емісії 160·00 — 165·00, 50-коронівки 35·00—45·00, 20-коронівки 23—26, 10-коронівки 11—13, 1-ки і 2-ки 0·40—0·50, цар. рублі 5 сотки 150—170, сотки 150—170 25-рубл. 150—160, 10-ки рубл. 27·200—27·600, решта дрібних 0·70—0.85, думські тисячки 25·00—32·00, думські 250-рубл. 15.00 до 22·00. карбованці 1·00—2·80 гривни 4·00—8·00, франц. франки 470—490, фунти штер. 25000.—26000, шв. франки 1000·00—1050·00 Золото: 20 кор. 22.000—22.200, 20-фр. 21.000—21.200, 20 марківки 24·000—24·200, фунти шт. 22·200—22.300, 10-рубл. 27.000—27.500, дол. 5 550—5.600. Срібло: Австр. корони 435—440, 5-кор. 2300—2350, фльорени 1160—1170, рублі 1880—1900, копійки 9·80—10·00, амер. доляри 4800—5000, половинки і чвертки 4.600—4.850, кан. дол. 4.650—4.700, дрібні 4.450—4.450, леї 445—448.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

НАДІСЛАНЕ.

КОНЦЕРТ

САЛЬОНОВОЇ МУЗИКИ щоденно від 1. серпня ц. р. в

Уділовій Каварни

ріг вул. Пекарської і Панської.
208 **ПОЧАТОК О ГОД. 8. ВЕЧ.** 2—2

ОПОВІСТКИ.

Дня 20 серпня ц. р. о год. 10-тій перед полуднем відбудеться Зїзд безробітнього українського учительства в салі товариства „Воля“ у Львові вул. Осолінських ч. 8 в справі обдумання і вирішення дальшої акції для відзискання належних їм службових прав. Всі інтересовані у власнім інтересі повинні на Зїзд рішучо прибути. — Дирекція В. П. У. 227 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знає щонебудь про **Петра Якібчуна** з Шешорів коло Пістиня, жовніра австр. армії 19 п. кр. оборони від якого була послідна вістка в 1916 р., зволить за зворотом коштів ласкаво повідомити його зажурену маму Анну Якібчук жінку Юрка Шкромнюка в Шешорах почта Пістинь. 212 2—3

Володимир Ілечко, околиця Катеринослава. Брате! Подай свою адресу на ріжні способи, чейже раз дійде. Іван Ілечко, асистент залізн. держ. Львів, вул. Анчевських ч. 10. 218 2—2

Дрібні оголошення.

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни, трансмісії, паси, ропні мотори, льокомобілі, ґатри, по конкуренційних цінах поручає „ПІЛЬОТ“ Львів Баторого ч. 4. 1277в) 0—30

ПОТРІБНИЙ вправний а солідний інструктор для учениць V. кл. ґімн. III. кл. ґімн. Услівя після умови. Зголошуватись: д-р Корнило Троян, Девятники, п. Вибранівка. 220 1—3

ОСОБА поважна, ощадна, працьовита, знаюча добре господарство, глядає місця господині у священика вдівця. — Львів, Бема 16, I. п. Роґова. 219 1—1

ПОШУКУЄТЬСЯ від 1. вересня спосібної учительки (укінч. семінаристки або учительки без посади) до учениць II і III. р. учит. семін. Мешкання і харч. Зголошення з условинами слати на адресу: о. Яків Яхно, парох, Залокоть п. Підбуж 223 1—4

ФАХОВЕЦЬ з деревляного заводу, Українець, добрий орґанізатор технік і купець з довголітною практикою за границею, пошукує відповідного заняття. Зголошення під „Тартак“ до „Громад. Вістника“. 226 1—2

ПОТРІБНА УЧИТЕЛЬКА, щоб приготовила дівчинку до I. кл. ґімн. і дальше учила. Вимагається гри на фортепяні. о. Семен Гребенюк, Білівці п. Козачівка. 213 2—4

СТУДЕНТ ФІЛЬОСОФІЇ, солідний інструктор і діріґент хорів шукає заняття на час ферій (або й довше). Зголошення до Адмін. під „Піндар“. 215 2—2

ПОШУКУЮ інструктора в ціли приготовлення до сем. матури з математики і музики. о. Бучко, Ладанці п. Перемишляни. XXIV 2—2

Д-Р ТЕОДОР ЖОВНІРЧУК адвокат в Бродах прийме сейчас рутинованого конціпієнта. 163 5—6

МОЛОДИЙ, пристійний мущина, матеріяльно забезпечений, ожениться з гарною інтеліґентною панною або вдовою до літ 25. Невеликий посаг вимаганий. Зголошення до Адмін. під „Серйозність“ 1-1

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

СПЕЦІЯЛІСТ СКІРНИХ І ВЕНЕР. НЕДУГ

Д-р Н. Ґольдштайн

б. елев від. і берн. клінік ординує для жінок 10—12 для мущин 2—5 **ЛЬВІВ, вул. КРАШЕВСЬКОГО 3.**
155 5—18

Спеціяліст скірних і венеричних недуг

Д-р А. ШВАРЦ

Управитель венер. амбул. жидів. шпиталя, б. секундар Загального шпиталя ЛЬВІВ, СЛОВАЦЬКОГО 4, (проти гол. почти). Лічення волосся, плям, бородавок і т. п. електролізою, кварцовою лямпою. 219 2-2

ПЕЧІ І КУХНІ КАФЛЕВІ

ставить

старі, переставляє, направляє і чистить зі сажі, так в місці як і на провінції

ЮЛІЯН ОГЛІ

Львів, Руська ч. 1.

Українським інституціям значний опуст.
228 1—3

ВИДАВНИЦТВО КАЛЄНДАРЯ
ЧЕРВОНА КАЛИНА на 1923 рік

підвисшує з днем 5. серпня цінник оголошень з огляду на підвишку друкарського цінника й на спадок польської марки.

Почавши від 6. серпня Видавництво буде приймати оголошення до калєндаря після такого цінника:

Ціла стор.	26.000 Мп.
пів „	14.000 „
1/4 „	8.000 „
1/8 „	5.000 Мп.

Фірмам, які замовлять оголошення з дня 5. серпня буде Видавництво числити після старої тарифи. Термін принимання оголошень до III. аркуша у Червоній Калині включно до 24. серпня. Замовлення і гроші за оголошення слати на адресу: п. М. Матвійчука, у Львові, В. Поля 1.

Видавництво Калєндаря Червона Калина.
XXIV.

5.000 Мкп.!

на будову дому „Рідна Школа“ в Станиславові зложили дальше по 5.000 мп. і кличуть:

Галібей Михайло кличе: 1) Кузьмича Івана у Львові, 2) Ярему Ілію у Львові, д-р Рибак Михайло кличе: 1) проф. Панчука Миколу у Львові, о. Кубаєвич Дмитро кличе: 1) о. Попадюка Василя в Залщиках, д-р Дністрянський кличе: 1) проф. О. Колессу в Празі, 2) проф. Ст. Смаль Стоцького в Празі, 3) сотн. Івана Рудницького в Празі, 4) посла д-ра Евгена Левицького в Празі, 5) д-р Костя Левицького у Відні. О. Зінько Григорій кличе: 1) о Теслю Евстаха в Королівці 2) о. Дурделлу Михайла в Білих Ославах, о. Михайлів Сильвестер кличе: 1) Матвієва Миколу в Піддубцях, Нар. Торговля“ в Станиславові кличе: 1) Кредитовий Союз в Станиславові, 2) Нар. Базар, Чит. Просвіти в Бодназові кличе: 1) Чит. Просвіти в Павелчі, 2) Чит. Просвіти в Опришівцях. 3) Чит. Просвіти в Кнігинині Гірні, Остапяк Василь кличе: 1) Тимкова Прокопа в Радчі, 2) Стрика Василя в Радчі. о. Каранович Иосиф кличе: 1) о. Прокурата Мих. в Хідновичах, о. Стрийський з Городенки кличе: 1) о. Деревлянку Івана в Скалі, 2) о. Купчинського Вол. в Іванкові, Губчак Михайло с. Гната кличе: 1) Ґурика Иосифа в Угринові доль. 2) Лещишина Семка в Побережу, 3) Ґаха Василя в Хриплині, о. Кливак Ілія кличе: 1) о. Іванюка в Джурині, 2) о. Чубатого Теодора в Ягольниц старій. д-р Бубнюк Яків кличе: 1) Музику Теодора в Чабанівці 2) Стуса Івана в Суходолі, 3) Івасіва Василя в Суходолі. Дальше зложили по 5.000 мп.: Добрянський Володимир, о. Дурделло Михайло, Мойсович Антін, Павелчак Нестор, д-р В. Чорненко, о. Сеньківський Іван, о. Ковч Василь, Петриняковa Иосиф, о. Дудрович Омелян з Яблонова, Наконечний з Петранки, Богусевич Петро, о. Оренчук Ілія, та Читальня Просвіти в Лагодові пов. Перемишляни, як гонорар непринятий д-ром М. Рибаком.

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від середи 2. серпня 1922. р. найкращу драму явищ і чудес п. з.

„БОЖЕВІЛЬНІ ОПОВІДАННЯ“.

Прольог і 5 віддільних оригінальних одноактівок. I. Дія „З'ЯВА“ А. Гайного, II. дія „ТАЄМНИЧА ДОЛОНЯ“ Роберта Лібмана. III. дія „ЧОРНИЙ КІТ“ після Едгара По, IV. дія „КРУЖОК САМОВБИЙНИКІВ“ Стефензона, V. дія „ЗАВАДІЯКА“ Ришарда Освальда.
— В головних ролях РАЙНГОЛЬД ШИНЦЕЛЬ, РИШАРД ОСВАЛЬД, — КОНРАД ВАЙДТ.

Подяка.

Неумолима смерть забрала нам Найдорощого Татунця і Дідунця о. Михайла Бачинського, пароха в Григорові. В тім горю почуваємося до обовязку цею дорогою зложити щиру подяку передовсім Впр. Отцю професорови I. Туркевичеви і Впр. Отцю В. Сайкевичеви, за поміч і щиру опіку в часі недуги, відтак Впр. Отцю Деканови I. Винницькому і всім Впр. Отцям Сусідам за відправу і численну участь в похороні, що своєю присутністю звеличали цей сумний обряд. Рівнож всім Парохіянам, місцевим і сусідним за участь в похороні щиро дякуємо і нехай Бог всім стократно винагородить за їх труди.

224а 1—1 *Діти і внуки.*

Білянсові дати „СИЛИ“

стовариш. зареєстр. з обмеж. порукою в **Саджаві за діловий рік 1921.**

Число членів 65.

Уділи . . .	31.300 Мп.
Резервовий фонд	540 „
Спец. рез. страт	50.000 „
	81.840 Мп.

Зиск в квоті 14.833 Мп. призначено Загальними Зборами дня 12. марта 1922 р. до фонду резервового.

Саджава, дня 27. липня 1922.

Дирекція.
225 1—1

Нечуване.

В УТІШКОВІ КОЛО КРАСНОГО
відбудеться
в неділю, дня 6. VII. о г. 2 поп.

:: ВЕЛИЧАВИЙ ФЕСТИН ::

а по Фестину ВЕЧЕРНИЦІ з ТАНЦЯМИ.

Приїздять гості зі Львова, Золочева, Бродів і инших міст. Виступатимуть делеґати з Ґенуї і Гаґи. Гостям раді. В разі непогоди в(і)дкладається на 13. VIII.

222 1—1 *КОМІТЕТ.*

До П. Т. Фірми

А. ОКПИШ і С-ка

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. ОСОЛІНСЬКИХ Ч. 15.

Почуваємося до милого обовязку зложити Вам прилюдну подяку за достарчений нам дзвін. Звінкий, металічний, далеко звучний голос, солідне, гарне та мистецьке виконання виріжнюють дуже корисно Ваш виріб — а скора достава та звісна Ваша точність в обслузі є прикметами, які вповні заслугують на це, що можемо Вашу фірму кождому совісно поручити.

За Церковний Комітет в Монастири п. Вязовниця:

XXIV *свящ. Михайло Була.* 1—3

ЩЕ НЕ ПРОДАНА В ЧУЖІ РУКИ РЕАЛЬНІСТЬ: дім (5—6 кімнат), веранда, альтана, пекарня, хлів, комора, курник з огородом і квітником, всего 188 сяжнів, в добрім стані. 5 хвиль до трамваю за личаківською рогачкою, праворуч залтору Львів—Винники. Ціна 10 міл. Мп. Кривчиці ч. 95, Ілько Пак. 221 1—1

Прекрасний образ

Тараса Шевченка

в олійній красці на картоні величини 20×28 продає „УМНА“, Wien, VIII., Ledererg. 20. — Для книгарень і читалень значний опуст. — 5% на „Рідну Школу“ від продажі. — Замовляти просимо:

Kunst-Verlag „UMNA“
1784 **Wien, VIII., Ledererg. 20.** 6—?

НЕ ТРЕБА ЇХАТИ ДО ЛЬВОВА на закупна!!!

Заснічене зерно це велика втрата для господарів! — Готовіть чисте зерно під осінні засіви і замовляйте зараз у фірми

А. ОКПИШ і С-ка
ЛЬВІВ, ВУЛ. ОСОЛІНСЬКИХ Ч. 15.

БАЙЦУ ПРОТИ СНІТІЮ („успулюм“ знаменитий заграничний виріб), пачка на пів кірця зерна коштує з оплатою почти Мп. 700. — СИНИЙ КАМІНЬ оден кґ. оплатно Мп. 1200 — Всілякі товари і артикули потрібні в домашньому господарстві висилаємо на замовлення оборотною почтою. Приймаємо замовлення на томасівку і суперфосфат також поодинокими міхами, та вагоново каініт. — РІПА СТЕРНІВКА ціна торгова (около 4000 за кг.) 1-4
XXIV

Пози́р купці і сільські крамниці!

Набувайте всі ґалянтерійні товари в ГУРТІВНІМ СКЛАДІ

Н. і А. ПРЕЙСС

у ЛЬВОВІ, ПАСАЖ ФЕПЛЕРІВ 4
XXIII вхід з вул. Леґіонів ч. 35. 2—3

ДО МІЩАН, КУПЦІВ, РЕМІСНИКІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ м. ЛЬВОВА!

МІЩАНСЬКИЙ РЕМІСНИЧО-ПРОМИСЛОВИЙ

Союз Кредитовий

У ЛЬВОВІ ВУЛ. РУСЬКА 3/І.

Се одинока Інституція, котра уділяє кредиту на найдогіднійших услівях своїм членам і **приймає вкладки щоденні, за котрі платить найвисші проценти після умови**, тож кождий свідомий міщанин, купець, ремісник чи промисловець міста Львова повинен стати членом своєї інституції і кождий зайвий його гріш повинен знайтися тільки в Інституції, котра заступає його інтереси!
196 3—3

Дешевий тиждень! **НАЙДЕШЕВШЕ „ЛЬВОВЯНКА“ Анни Вахтель** КОНФЕКЦІЮ жіночу і дїточу і КАПЕЛЮХИ набути можна у фірми — ЛЬВІВ, РИНОК 29 (дім Андреольного). **Дешевий тиждень!**

:: ОДИНОКА :: українська **ВІДЛИВАРНЯ ЦЕРКОВНИХ ДЗВОНІВ**

Якова Супранівського і Син'в

в СОКОЛІВЦІ коло Ожидова, 101 3—3

яка славиться своїми виробами більш як 400 літ, приймає всякого рода замовлення на церковні дзвони. Дзвони виконує негайно, з найлучшого матеріялу по умиркованих цінах. Просимо переконатися особисто або розпитати тих, що вже здавна знають нашу фірму.

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма З друкарні Спілки „Діло“